

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1606/2001 af 6. august 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1607/2001 af 6. august 2001 om levering af hvidt sukker som fødevarerhjælp	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1608/2001 af 6. august 2001 om levering af vegetabilisk olie som fødevarerhjælp	6
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 1609/2001 af 6. august 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1622/2000 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin og om en EF-kodeks for ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder for så vidt angår analysemetoder	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1610/2001 af 6. august 2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben	10
*	Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf	12
*	Kommissionens direktiv 2001/58/EF af 27. juli 2001 om anden ændring af direktiv 91/155/EØF om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater til gennemførelse af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF og vedrørende farlige stoffer til gennemførelse af artikel 27 i Rådets direktiv 67/548/EØF (sikkerhedsdatablade) ⁽¹⁾	24

Kommissionen

2001/605/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 26. juli 2000 om Spaniens støtteordning for anskaffelse af erhvervskøretøjer i henhold til samarbejdsaftalen af 26. februar 1997 mellem industri- og energiministeriet og det offentlige kreditinstitut ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 2465)** 34

2001/606/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 6. august 2001 om EF-tilskud til nødforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge i visse dele af Sydøsteuropa ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 2470)** 42
-

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Rådets beslutning 2001/382/EF af 14. maj 2001 om EF-tilskud til delvis dækning af udgifter til gennemførelse af forvaltningsforanstaltninger for stærkt vandrende fiskearter (EFT L 137 af 19.5.2001)** 44

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1606/2001
af 6. august 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne

Philippe BUSQUIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. august 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0707 00 05	052	57,0	
	999	57,0	
0709 90 70	052	79,6	
	999	79,6	
0805 30 10	388	90,6	
	524	60,0	
	528	74,6	
	999	75,1	
0806 10 10	052	88,9	
	220	87,3	
	400	192,4	
	600	104,3	
	999	118,2	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,2
		400	70,1
508		87,4	
512		92,7	
524		51,2	
528		56,6	
720		117,5	
800		199,8	
804		95,5	
999		95,2	
0808 20 50	052	114,4	
	388	77,0	
	512	65,6	
	528	68,5	
	804	122,9	
	999	89,7	
0809 20 95	052	347,6	
	400	248,1	
	404	244,4	
	999	280,0	
0809 30 10, 0809 30 90	052	124,3	
	999	124,3	
0809 40 05	052	76,8	
	064	63,4	
	066	69,9	
	999	70,0	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1607/2001
af 6. august 2001
om levering af hvidt sukker som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarehjælpen ud over fob-stadiet.
- (2) Som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere hvidt sukker.
- (3) Disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal

leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽²⁾. Det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes hvidt sukker efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne
Philippe BUSQUIN
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23.

BILAG

PARTI A, B, C, D og E

1. **Aktion nr.:** 317/00 (parti A); 138/00 (parti B); 139/00 (parti C); 140/00 (parti D); 141/00 (parti E).
2. **Modtager** ⁽²⁾: UNRWA, Supply Division, Amman Office, PO Box 140157, Amman, Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tlf. (962-6) 586 41 26; fax 586 41 27
3. **Modtagerens repræsentant:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A og E: PO Box 19149, Jerusalem, Israel (tlf. (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax 581 65 64)
B: PO Box 947, Beirut, Libanon (tlf. (961-1) 84 04 61-6; fax 840 467)
C: PO Box 4313, Damaskus, Syrien (tlf. (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax 613 30 47)
D: PO Box 484, Amman, Jordan (tlf. (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWAJFO JO; fax 474 63 61)
4. **Bestemmelsesland:** parti A og E: Israel (parti A: Gaza; parti E: Vestbredden); parti B: Libanon; parti C: Syrien og parti D: Jordan.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** hvidt sukker (»A« eller »B«-sukker).
6. **Samlet mængde (tons netto):** 1 850
7. **Antal partier:** 5 (parti A: 490 tons; parti B: 340 tons; parti C: 260 tons; parti D: 480 tons; parti E: 280 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁹⁾: se EFT C 312 af 31.10.2000, s. 1 (C 1).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (11.2 A 1 b), 2 b) og B.4).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (V A 3).
— sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk
— yderligere angivelser: »NOT FOR SALE«.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Forudset leveringsstadium** ⁽⁸⁾: parti A, C og E: frit lossehavn, containerterminal, parti B og D: frit bestemmelsessted.
13. **Alternativt leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** parti A og E: Ashdod; parti C: Lattakia
16. **Bestemmelsessted:** UNRWA Warehouse i Beirut (parti B) og Amman (parti D).
— transithavn eller -lager: —
— transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
— første frist: parti A, B, C og E: 7.10.2001; parti D: 14.10.2001
— anden frist: parti A, B, C og E: 21.10.2001; parti D: 28.10.2001.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
— første frist: 10.-23.9.2001
— anden frist: 24.9.-7.10.2001
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
— første frist: 21.8.2001
— anden frist: 4.9.2001.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitution, anvendes den 31.7.2001; fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 18).

Noter

- (¹) Yderligere oplysninger: Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/98 (EFT L 25 af 31.1.1998, s. 39) er gældende for eksportrestitutionen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag.
Leverandørens opmærksomhed henledes på artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i nævnte forordning. Der fremsendes kopi af licensen, så snart udførselsangivelsen er antaget (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument.
— sanitært certifikat (inklusive »fremstillingsdatoer: ...«).
- (⁶) Uanset EFT C 114, punkt V A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal leverandøren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
- (⁸) Skal leveres i 20-fods containere. Parti A, C og E: De indgående afskibningsbetingelser skal betragtes som full liner terms frit lossehavn containerplads og skal forstås som dækkende 15 dage, undtagen lørdage og søn- og helligdage, fri for demurrage i lossehavnen regnet fra skibets ankomstdato/-tidspunkt. De 15 dage uden demurrage skal tydeligt angives i konnossementet. Bonafide-demurrage, der opkræves med hensyn til containerdeponering ud over de 15 dage som ovenfor beskrevet, afholdes af UNRWA. UNRWA skal ikke betale/opkræves noget containerdepotgebyr.
Efter overtagelsen af varerne på leveringsstadiet bærer modtageren alle omkostninger ved flytning af containerne til omladningsstedet uden for havneområdet og ved transport af containerne tilbage til containerpladsen.
- (⁹) Parti C: Sundheds- og oprindelsecertifikaterne skal påtegnes af et syrisk konsulat. Det skal fremgå af visumet, at konsulatsudgifterne og -afgifterne er afviklet.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1608/2001
af 6. august 2001
om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarerhjælpspolitik og fødevarerhjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarerhjælpen ud over fob-stadiet.
- (2) Som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarerhjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere vegetabilsk olie.
- (3) Disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp ⁽²⁾. Det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leverings-

betingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarerhjælp til de i bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes vegetabilsk olie efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Leveringen omfatter tilvejebringelse af vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet. Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne
Philippe BUSQUIN
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23.

BILAG

PARTI A, B, C, D og E

1. **Aktion nr.:** 132/00 (parti A); 133/00 (parti B); 134/00 (parti C); 135/00 (parti D); 136/00 (parti E).
2. **Modtager** ⁽²⁾: UNRWA, Supply Division, Amman Office, PO Box 140157, Amman - Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tlf. (962-6) 586 41 26; fax 586 41 27
3. **Modtagerens repræsentant:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
parti A og E: PO Box 19149, Jerusalem, Israel [tlf. (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax 581 65 64]
parti B: PO Box 947, Beirut, Libanon [tlf. (961-1) 84 04 61-6; fax 840 467]
parti C: PO Box 4313, Damaskus, Syrien [tlf. (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax 613 30 47]
parti D: PO Box 484, Amman, Jordan [tlf. (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWAJFO JO; fax 474 63 61]
4. **Bestemmelsesland:** parti A og E: Israel (parti A: Gaza; parti E: Vestbredden); parti B: Libanon; parti C: Syrien og parti D: Jordan.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** raffineret solsikkeolie.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 900.
7. **Antal partier:** 5 (parti A: 426 tons; parti B: 152 tons, parti C: 102 tons; parti D: 117 tons; parti E: 103 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾: se EFT C 312 af 31.10.2000, s. 1 (D parti 2).
9. **Emballering** ⁽⁶⁾: se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (10.1 A, B og C parti 2).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁵⁾: se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (III parti A parti 3).
— sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
— yderligere angivelser: »NOT FOR SALE«;
parti D: »Expiry date: ...« (fremstillingsdatoen + 2 år).
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** tilvejebringelse af raffineret solsikkeolie produceret i Fællesskabet.
Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Forudset leveringsstadium:** parti A, C og E: frit lossehavn, containerterminal,
parti B og D: frit bestemmelsessted.
13. **Alternativt leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** parti A og E: Ashdod; parti C: Lattakia.
16. **Bestemmelsessted:** UNRWA Warehouse i Beirut (parti B) og Amman (parti D).
— transithavn eller -lager: —
— transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
— første frist: parti A, B, C og E: 7.10.2001; parti D: 14.10.2001
— anden frist: parti A, B, C og E: 21.10.2001; parti D: 28.10.2001.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
— første frist: 10.-23.9.2001
— anden frist: 24.9.-7.10.2001.
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
— første frist: 21.8.2001
— anden frist: 4.9.2001.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution:** —

Noter

- (¹) Yderligere oplysninger: Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:
— sanitært certifikat (inklusive »fremstillingsdatoen: ...«).
- (⁵) Uanset EFT C 114 af 29.4.1991, punkt III A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁶) Skal leveres i 20-fods containere. Parti A, C og E: De indgående afskibningsbetingelser skal betragtes som full liner terms frit lossehavn containerplads og skal forstås som dækkende 15 dage, undtagen lørdage og søn- og helligdage, fri for demurrage i lossehavnen regnet fra skibets ankomstdato/-tidspunkt. De 15 dage uden demurrage skal tydeligt angives i konnossementet. Bonafide-demurrage, der opkræves med hensyn til containerdeponering ud over de 15 dage som ovenfor beskrevet, afholdes af UNRWA. UNRWA skal ikke betale/opkræves noget containerdepotgebyr.
Efter overtagelsen af varerne på leveringsstadiet bærer modtageren alle omkostninger ved flytning af containerne til omladningsstedet uden for havneområdet og ved transport af containerne tilbage til containerpladsen.
- (⁷) Parti C: Sundheds- og oprindelsescertifikaterne skal påtegnes af et syrisk konsulat. Det skal fremgå af visumet, at konsulatsudgifterne og -afgifterne er afviklet.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1609/2001**af 6. august 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 1622/2000 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin og om en EF-kodeks for ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder for så vidt angår analysemetoder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 46, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1622/2000 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 885/2001 ⁽⁴⁾ forbliver Kommissionens forordning (EØF) nr. 2676/90 af 17. september 1990 om fastsættelse af fælles analysemetoder for vin ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 761/1999 ⁽⁶⁾ i kraft, med undtagelse af de almindelige metoder, der ikke mere beskrives fra den 1. august 2001.
- (2) Flere af disse almindelige analysemetoder anvendes normalt af medlemsstaternes kontrollaboratorier, og deres præcision og nøjagtighed, der er fastslået ved sammenlignende analyser, synes at svare til præcisionen og nøjagtigheden af referenceanalysemetoderne i forordning (EØF) nr. 2676/90. Det Internationale Vinkontor har endvidere iværksat forsøg, der går ud på at validere visse af disse almindelige metoder, så de kan anerkendes

som referencemetoder. Arbejdet med at validere de almindelige metoder vil vare to år, og i den periode bør de fortsat være beskrevet i forordning (EØF) nr. 2676/90.

- (3) Forordning (EF) nr. 1622/2000 bør derfor ændres, så ophævelsen af de almindelige metoder, der er beskrevet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90, udsættes to år.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 44 i forordning (EF) nr. 1622/2000 ændres »1. august 2001« til »1. august 2003«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 54.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 3.10.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 99 af 14.4.1999, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1610/2001**af 6. august 2001****om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vest-

bredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. august 2001.

Den anvendes fra den 8. til 21. august 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne

Philippe BUSQUIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. August 2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 8. til 21. august 2001

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	14,16	10,90	16,09	7,29
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	7,54	5,21
Marokko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

RÅDETS DIREKTIV 2001/55/EF

af 20. juli 2001

om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udarbejdelsen af en fælles politik på asylområdet, herunder en fælles europæisk asylordning, er et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, som på grund af omstændighederne retmæssigt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

(2) Antallet af tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, som ikke kan vende tilbage til deres hjemland, er steget væsentligt i Europa i de seneste år. I disse tilfælde kan det blive nødvendigt at indføre en særlig ordning, som sikrer de pågældende øjeblikkelig, midlertidig beskyttelse.

(3) I de konklusioner om personer, som er fordrevet på grund af konflikten i det tidligere Jugoslavien, der blev vedtaget af ministrene med ansvar for indvandring på møderne i London den 30. november og 1. december 1992 og i København den 1. og 2. juni 1993, gav medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne udtryk for deres bekymring over de fordrevnes situation.

(4) Rådet vedtog den 25. september 1995 en resolution om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽⁵⁾, og den 4. marts 1996 vedtog det afgørelse 96/198/RIA om en beredskabs- og hasteprocedure med henblik på

byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽⁶⁾.

(5) Ifølge Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 ⁽⁷⁾ skal der så hurtigt som muligt i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser vedtages minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og træffes foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af fordrevne og følgerne heraf.

(6) Rådet vedtog den 27. maj 1999 en række konklusioner vedrørende fordrevne personer fra Kosovo. I konklusionerne opfordres Kommissionen og medlemsstaterne til at drage konsekvenserne af deres reaktion på Kosovo-krisen, når de udarbejder foranstaltninger i overensstemmelse med traktaten.

(7) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at det er nødvendigt at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne.

(8) Det er derfor nødvendigt at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og at træffe foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.

(9) Disse standarder og foranstaltninger er indbyrdes afhængige for at sikre den størst mulige effektivitet, sammenhæng og solidaritet og især for at undgå sekundære bevægelser. De bør derfor vedtages i samme juridiske instrument.

(10) Denne midlertidige beskyttelse bør være forenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser med hensyn til flygtninge. Navnlig må den ikke gribe ind i anerkendelsen som flygtning i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, som alle medlemsstaterne har ratificeret.

⁽¹⁾ EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 251.

⁽²⁾ Udtalelse af 13.3.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ Udtalelse af 13.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT C 262 af 7.10.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 63 af 13.3.1996, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT C 19 af 20.1.1999, s. 1.

- (11) FN's Flygtningehøjkommissariats mandat med hensyn til flygtninge og andre personer, der har behov for international beskyttelse, skal overholdes, og det er nødvendigt at efterleve erklæring nr. 17 ad artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der er knyttet til slutakten til Amsterdam-traktaten, og hvori det hedder, at der etableres konsultationer med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante internationale organisationer om spørgsmål vedrørende asylpolitikken.
- (12) Det følger af minimumsstandarders natur, at medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere betingelser for personer, der får midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (13) I betragtning af den usædvanlige karakter af dette direktivs bestemmelser, som tager sigte på at håndtere masse-tilstrømning eller forestående massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, bør den tilbudte beskyttelse være af begrænset varighed.
- (14) Massetilstrømning af fordrevne personer bør fastslås ved en rådsafgørelse, som bør være bindende i alle medlemsstaterne for så vidt angår de fordrevne personer, afgørelsen finder anvendelse på. Betingelserne for afgørelsens udløb bør ligeledes fastsættes.
- (15) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til betingelserne for modtagelse af personer, der får midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, og deres ophold bør fastlægges. Disse forpligtelser bør være retfærdige og give de pågældende et passende beskyttelsesniveau.
- (16) Hvad angår behandlingen af personer, der får midlertidig beskyttelse i henhold til dette direktiv, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i, og som forbyder forskelsbehandling.
- (17) Medlemsstaterne bør sammen med Kommissionen håndhæve relevante foranstaltninger, så behandlingen af personoplysninger overholder beskyttelsesstandarderne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.
- (18) Der bør indføres regler om adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser og traktatens bestemmelser.
- (19) Der bør fastsættes principper og foranstaltninger, som skal gælde for tilbagevenden til hjemlandet, og foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe med hensyn til personer, hvis midlertidige beskyttelse er ophørt.
- (20) Der bør indføres en solidaritetsmekanisme, som skal være med til at skabe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning og følgerne heraf. Denne mekanisme bør omfatte to elementer. Det første er det finansielle element, og det andet vedrører den faktiske modtagelse af de pågældende personer i medlemsstaterne.
- (21) Iværksættelsen af en sådan midlertidig beskyttelse bør ledsages af et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne i samråd med Kommissionen.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge kriterier for udelukkelse af visse personer fra midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (23) Då målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 27. september 2000, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (25) I medfør af artikel 1 i nævnte protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv. Uden at det berører artikel 4 i nævnte protokol, gælder dette direktivs bestemmelser derfor ikke for Irland.
- (26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelands, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til at modtage disse personer og bære følgerne heraf.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »midlertidig beskyttelse«: en usædvanlig procedure, som i tilfælde af massetilstrømning eller forestående massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelands, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, sikrer de pågældende øjeblikkelig, midlertidig beskyttelse, især hvis der også er risiko for, at asylsystemet ikke kan håndtere denne tilstrømning, uden at det vil gå ud over dets effektivitet og uden ulemper for de pågældende personer og for andre, der anmoder om beskyttelse
- b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »fordrevne personer«: tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der har måttet forlade deres hjemland eller hjemregion eller er blevet evakueret, især som følge af en appel fra internationale organisationer, og som på grund af situationen i hjemlandet ikke kan vende tilbage under sikre og varige forhold, og som eventuelt kan falde ind under anvendelsesområdet for Genève-konventionens artikel 1, afsnit A, eller andre internationale eller nationale instrumenter, der giver international beskyttelse, herunder særlig:
 - i) personer, der er flygtet fra områder, som er ramt af væbnede konflikter eller vedvarende uroligheder
 - ii) personer, der løber en alvorlig risiko for at blive udsat for, eller som har været ofre for systematiske eller omfattende overtrædelser af menneskerettighederne
- d) »massetilstrømning«: tilstrømning til Fællesskabet af et stort antal fordrevne personer, som kommer fra et bestemt land eller et bestemt geografisk område, uanset om de er ankommet til Fællesskabet spontant eller er blevet hjulpet, f.eks. gennem et evakueringsprogram
- e) »flygtninge«: tredjelandsstatsborgere eller statsløse som omhandlet i Genève-konventionens artikel 1, afsnit A
- f) »uledsagede mindreårige«: tredjelandsstatsborgere eller statsløse under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt, eller mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område
- g) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af myndighederne i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og som giver en tredjelandsstatsborger eller en statsløs ret til at opholde sig på dens område
- h) »referenceperson«: en tredjelandsstatsborger, der har midlertidig beskyttelse i en medlemsstat i overensstemmelse med en afgørelse truffet i henhold til artikel 5, og som ønsker at blive forenet med medlemmer af sin familie.

Artikel 3

1. Midlertidig beskyttelse berører ikke anerkendelse som flygtning i henhold til Genève-konventionen.

2. Medlemsstaterne anvender midlertidig beskyttelse under overholdelse af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og deres forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«.

3. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og andre relevante internationale organisationer konsulteres regelmæssigt i forbindelse med indførelse, iværksættelse og ophør af midlertidig beskyttelse.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der inden dette direktivs ikrafttræden er blevet modtaget som led i ordninger for midlertidig beskyttelse.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller opretholde gunstigere vilkår for de personer, der får midlertidig beskyttelse.

KAPITEL II

Varighed og iværksættelse af den midlertidige beskyttelse

Artikel 4

1. Den midlertidige beskyttelse har en varighed på et år, jf. dog artikel 6. Hvis den ikke bringes til ophør i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), forlænges den automatisk med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år.

2. Såfremt grunden til den midlertidige beskyttelse stadig foreligger, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag, beslutte at forlænge denne midlertidige beskyttelse med op til ét år.

Artikel 5

1. Massetilstrømning af fordrevne personer konstateres ved en afgørelse truffet af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag.

2. Kommissionens forslag skal mindst indeholde:

- a) en beskrivelse af de specifikke persongrupper, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på
- b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse
- c) et skøn over omfanget af bevægelserne af fordrevne personer.

3. Rådets afgørelse har den virkning, at der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser indføres midlertidig beskyttelse i samtlige medlemsstater for de fordrevne personer, der er omhandlet i afgørelsen. Afgørelsen skal mindst indeholde:

- a) en beskrivelse af de specifikke persongrupper, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på
- b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse
- c) oplysninger fra medlemsstaterne om deres modtagelseskapacitet
- d) oplysninger fra Kommissionen, UNHCR og andre relevante internationale organisationer.

4. Rådets afgørelse baseres på:

- a) en gennemgang af situationen og af omfanget af bevægelserne af fordrevne personer
- b) en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at indføre midlertidig beskyttelse under hensyntagen til mulighederne for nødhjælp og foranstaltninger på stedet eller disses utilstrækkelighed
- c) oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen, UNHCR og andre relevante internationale organisationer.

5. Europa-Parlamentet underrettes om Rådets afgørelse.

Artikel 6

1. Den midlertidige beskyttelse ophører:

- a) når den maksimale varighed er nået, eller
- b) når som helst, når Rådet træffer afgørelse herom med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag.

2. Rådets afgørelse baseres på en konstatering af, at situationen i hjemlandet muliggør en sikker og varig tilbagevenden for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, under

overholdelse af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«. Europa-Parlamentet underrettes om afgørelsen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan udvide den midlertidige beskyttelse, der er omhandlet i dette direktiv, til at omfatte yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, på hvem den i artikel 5 nævnte rådsafgørelse finder anvendelse, hvis de er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland eller den samme hjemregion. Medlemsstaterne underretter straks Rådet og Kommissionen herom.

2. Artikel 24, 25 og 26 gælder ikke ved anvendelse af den i stk. 1 omhandlede mulighed, med undtagelse af den strukturstøtte, der er omfattet af Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning 2000/596/EF⁽¹⁾, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.

KAPITEL III

Medlemsstaternes forpligtelser over for personer med midlertidig beskyttelse

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer med midlertidig beskyttelse har opholdstilladelse under hele beskyttelsens varighed. Med henblik herpå udstedes der dokumenter eller anden tilsvarende dokumentation.

2. Uanset varigheden af de opholdstilladelser, der er omhandlet i stk. 1, må den behandling, medlemsstaterne giver personer med midlertidig beskyttelse, ikke være mindre gunstig end den, der er fastsat i artikel 9 til 16.

3. Medlemsstaterne letter i givet fald udstedelsen af de nødvendige visa, herunder transitvisa, til personer, der får tilladelse til indrejse på deres område med henblik på midlertidig beskyttelse. Formaliteterne skal på grund af nødsituationen reduceres til et minimum. Visa bør være gratis, eller omkostningerne ved dem bør begrænses til et minimum.

Artikel 9

Medlemsstaterne udleverer til personer med midlertidig beskyttelse et dokument på et sprog, som de må formodes at forstå, hvori de bestemmelser om midlertidig beskyttelse, der er relevante for dem, er klart anført.

Artikel 10

For at sikre en effektiv gennemførelse af den i artikel 5 omhandlede rådsafgørelse registrerer medlemsstaterne de personoplysninger, der er omhandlet i bilag II, litra a), for så vidt angår personer med midlertidig beskyttelse på deres område.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12.

Artikel 11

En medlemsstat skal tilbagetage en person, der har midlertidig beskyttelse på dens område, hvis den pågældende uden tilladelse forbliver på eller forsøger at indrejse på en anden medlemsstats område i den periode, der er omfattet af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan på grundlag af en bilateral aftale beslutte ikke at anvende denne artikel.

Artikel 12

Medlemsstaterne tillader i en periode, som ikke kan gå ud over den midlertidige beskyttelsesperiode, at personer med midlertidig beskyttelse arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende under overholdelse af de regler, der gælder for deres erhverv, og at de deltager i aktiviteter som f.eks. uddannelse for voksne, erhvervsuddannelse og erhvervspraktik. Medlemsstaterne kan af arbejdsmarkedspolitiske årsager give fortrinsret til EU-borgere og statsborgere fra lande, der er bundet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt til tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse. Medlemsstaternes almindelige lovgivning om aflønning, adgang til sociale sikringsordninger i forbindelse med arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende og andre ansættelsesvilkår finder anvendelse.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sikrer personer med midlertidig beskyttelse en passende indkvartering eller i givet fald midler til at få en bolig.
2. Medlemsstaterne sørger for, at personer med midlertidig beskyttelse modtager den nødvendige støtte med hensyn til sociale ydelser og subsistensmidler, hvis de ikke råder over tilstrækkelige midler, samt med hensyn til lægehjælp. Den nødvendige støtte med hensyn til lægehjælp omfatter som et minimum akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme, jf. dog stk. 4.
3. Hvis personer med midlertidig beskyttelse arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, tages der ved fastsættelsen af støttens størrelse hensyn til deres evne til at forsørge sig selv.
4. Medlemsstaterne sikrer personer med midlertidig beskyttelse, som har særlige behov, f.eks. uledsagede mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, nødvendig lægehjælp eller andre former for hjælp.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne giver personer under 18 år med midlertidig beskyttelse adgang til uddannelsessystemet på lige fod med værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Medlemsstaterne

kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige uddannelsessystem.

2. Medlemsstaterne kan give voksne med midlertidig beskyttelse adgang til det almindelige uddannelsessystem.

Artikel 15

1. I tilfælde, hvor familier, der allerede bestod i hjemlandet, blev adskilt på grund af omstændigheder ved massetilstrømningen, anses følgende personer i forbindelse med denne artikel for at være en del af en familie:

- a) referencepersonens ægtefælle eller hans eller hendes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelovgivning; referencepersonens eller dennes ægtefælles mindreårige ugifte børn, herunder også børn født uden for ægteskab og adoptivbørn
- b) andre nære pårørende, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, og som på dette tidspunkt helt eller overvejende var afhængige af referencepersonen.

2. I tilfælde, hvor adskilte familiemedlemmer har midlertidig beskyttelse i forskellige medlemsstater, skal medlemsstaterne familiesammenføre familiemedlemmer, som efter deres overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra a), idet der tages hensyn til familiemedlemmernes ønsker. Medlemsstaterne kan gennemføre familiesammenføring af familiemedlemmer, som efter deres overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra b), idet der fra sag til sag tages hensyn til den ekstremt vanskelige situation, de ville befinde sig i, hvis familiesammenføringen ikke fandt sted.

3. Når referencepersonen har midlertidig beskyttelse i en medlemsstat, og et eller flere familiemedlemmer endnu ikke befinder sig i en medlemsstat, skal den medlemsstat, hvor referencepersonen har midlertidig beskyttelse, familiesammenføre de familiemedlemmer, der har behov for beskyttelse, med referencepersonen, såfremt familiemedlemmerne efter medlemsstatens overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra a). Medlemsstaten kan familiesammenføre referencepersonen med familiemedlemmer, der har behov for beskyttelse, hvis de efter medlemsstatens overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra b), idet der fra sag til sag tages hensyn til den ekstremt vanskelige situation, de ville befinde sig i, hvis familiesammenføringen ikke fandt sted.

4. Ved anvendelsen af denne artikel tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der tjener barnets tarv bedst.

5. De berørte medlemsstater træffer under hensyntagen til artikel 25 og 26 beslutning om, i hvilken medlemsstat familiesammenføringen skal ske.

6. De familiesammenførte personer får opholdstilladelse på grundlag af den midlertidige beskyttelse. Med henblik herpå udstedes der dokumenter eller anden tilsvarende dokumentation. Overførsel af familiemedlemmer til en anden medlemsstat med henblik på familiesammenføring i henhold til stk. 2 medfører, at de udstedte opholdstilladelser inddrages, og at forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i den medlemsstat, de forlader, ophører.

7. Den praktiske gennemførelse af denne artikel kan ske i samarbejde med de relevante internationale organisationer.

8. En medlemsstat fremskaffer på anmodning af en anden medlemsstat de i bilag II nævnte oplysninger om en person med midlertidig beskyttelse, der er nødvendige for at behandle en sag i henhold til denne artikel.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt foranstaltninger for at sikre uledsagede mindreårige, der får midlertidig beskyttelse, nødvendig repræsentation ved en værge eller om fornødent ved en repræsentant for en organisation, som er ansvarlig for bistand til mindreårige og for deres trivsel, eller enhver anden form for passende repræsentation.

2. Så længe den midlertidige beskyttelsesperiode varer, sørger medlemsstaterne for, at uledsagede mindreårige anbringes:

- a) hos myndige familiemedlemmer
- b) hos en plejefamilie
- c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige eller i en anden form for indkvartering passende for mindreårige
- d) hos den person, der har taget sig af den mindreårige under flugten.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre anbringelsen. De kontrollerer, at den eller de berørte voksne giver deres samtykke. Der bør tages hensyn til barnets ønsker i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

KAPITEL IV

Adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse

Artikel 17

1. Personer med midlertidig beskyttelse skal på et hvilket som helst tidspunkt kunne ansøge om asyl.

2. Behandlingen af asylansøgninger, der ikke er blevet behandlet inden den midlertidige beskyttelsesperiodes udløb, skal afsluttes efter denne periodes udløb.

Artikel 18

Kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, finder anvendelse. Især påhviler ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, som indgives af en person, der er omfattet af midlertidig beskyttelse i henhold til dette direktiv, den medlemsstat, der har indvilliget i overførsel af den pågældende til sit område.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at retten til midlertidig beskyttelse og status som en asylansøger, hvis ansøgning behandles, ikke kan kumuleres.

2. Hvis en person, der har mulighed for at få eller allerede har midlertidig beskyttelse, efter behandlingen af sin asylansøgning ikke anerkendes som flygtning, eller, hvis det er relevant, ikke opnår andre former for beskyttelse, fastsætter medlemsstaterne, at den pågældende skal have eller fortsat skal have midlertidig beskyttelse for resten af den midlertidige beskyttelsesperiode, jf. dog artikel 28.

KAPITEL V

Tilbagevenden og foranstaltninger efter den midlertidige beskyttelses ophør

Artikel 20

Når den midlertidige beskyttelse ophører, finder den almindelige lovgivning om beskyttelse og om udlændinge i medlemsstaterne anvendelse, jf. dog artikel 21, 22 og 23.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for personer, der har eller har haft midlertidig beskyttelse, frivilligt at vende tilbage. Medlemsstaterne sørger for, at bestemmelserne om frivillig tilbagevenden for personer, der har midlertidig beskyttelse, gør det lettere for dem at vende tilbage med respekt for den menneskelige værdighed.

Medlemsstaterne sørger for, at disse personer træffer beslutningen om tilbagevenden med fuldt kendskab til forholdene. Medlemsstaterne kan arrangere rejser til hjemlandet med henblik på sondering af forholdene.

2. Så længe den midlertidige beskyttelse ikke er ophørt, ser medlemsstaterne på grundlag af forholdene i hjemlandet velvilligt på ansøgninger om tilbagevenden til værtslandet fra personer, der har haft midlertidig beskyttelse og har benyttet sig af deres ret til frivillig tilbagevenden.

3. Ved den midlertidige beskyttelses ophør kan medlemsstaterne beslutte, at de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel III, på et individuelt grundlag forlænges over for personer, der har været omfattet af midlertidig beskyttelse, og som er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden. Forlængelsen gælder indtil tidspunktet for de pågældendes tilbagevenden.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tvungen tilbagevenden af personer, hvis midlertidige beskyttelse er udløbet, og som ikke kan få indrejsetilladelse, sker med respekt for den menneskelige værdighed.

2. I tilfælde af tvungen tilbagevenden skal medlemsstaterne undersøge, om der foreligger tvingende humanitære grunde, som i konkrete tilfælde kan gøre de pågældendes tilbagevenden umulig eller urimelig.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende opholdsbetingelserne for personer, der har haft midlertidig beskyttelse, og som på grund af deres helbredstilstand ikke med rimelighed kan forventes at kunne rejse. Hvis f.eks. en afbrydelse af deres behandling ville have alvorlige negative følger for dem, udsendes de ikke, før deres helbredstilstand har ændret sig.

2. Medlemsstaterne kan give familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, opholdsbetingelser, der gør det muligt for de pågældende børn at afslutte den igangværende skoleperiode.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv, finansieres over Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning 2000/596/EF, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne udviser fællesskabssolidaritet i forbindelse med modtagelsen af personer, der kan komme i betragtning til midlertidig beskyttelse. De angiver deres modtagelseskapacitet i tal eller generelt. Disse oplysninger medtages i den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan efter vedtagelsen af nævnte afgørelse angive, at de har en yderligere modtagelseskapacitet, ved at meddele dette til Rådet og Kommissionen. Disse oplysninger fremsendes hurtigt til UNHCR.

2. De pågældende medlemsstater søger i samarbejde med de kompetente internationale organisationer for, at de personer, der er defineret i den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5, og som endnu ikke er ankommet til Det Europæiske

Fællesskab, har udtrykt ønske om at blive modtaget på deres område.

3. Hvis antallet af personer, der kan komme i betragtning til midlertidig beskyttelse som følge af en pludselig massetilstrømning, overstiger den modtagelseskapacitet, der er nævnt i stk. 1, undersøger Rådet situationen som et hastetilfælde og træffer passende foranstaltninger, herunder henstillinger om yderligere støtte til de berørte medlemsstater.

Artikel 26

1. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, samarbejder medlemsstaterne med henblik på at overføre personer med midlertidig beskyttelse fra én medlemsstat til en anden, såfremt de pågældende personer giver deres samtykke til en sådan overførsel.

2. En medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater sine anmodninger om overførsler og underretter Kommissionen og UNHCR herom. Medlemsstaterne giver den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, meddelelse om deres modtagelseskapacitet.

3. En medlemsstat fremskaffer på anmodning af en anden medlemsstat de i bilag II nævnte oplysninger om en person med midlertidig beskyttelse, der er nødvendig for at behandle en sag i henhold til denne artikel.

4. Når personer overføres fra én medlemsstat til en anden, bliver de pågældendes opholdstilladelser i den medlemsstat, de forlader, ugyldige, og forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i denne medlemsstat ophører. Det nye værtsland yder de pågældende midlertidig beskyttelse.

5. Medlemsstaterne anvender den model for passerseddel, der er vist i bilag I, ved overførsel fra én medlemsstat til en anden af personer med midlertidig beskyttelse.

KAPITEL VII

Administrativt samarbejde

Artikel 27

1. Med henblik på det administrative samarbejde, som er nødvendigt for iværksættelsen af midlertidig beskyttelse, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse de sender hinanden og meddeler Kommissionen. Medlemsstaterne træffer sammen med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at etablere et direkte samarbejde samt udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne fremsender regelmæssigt og hurtigst muligt oplysninger om antallet af personer, der er omfattet af midlertidig beskyttelse, og oplysninger om de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende iværksættelsen af midlertidig beskyttelse.

KAPITEL VIII

Særlige bestemmelser*Artikel 28*

1. Medlemsstaterne kan udelukke en person fra midlertidig beskyttelse, hvis:

- a) der er alvorlig grund til at antage:
 - i) at han eller hun har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, der er indgået for at træffe forholdsregler herimod
 - ii) at han eller hun har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for værtsmedlemsstaten, inden vedkommende fik adgang til den pågældende medlemsstat som en person med midlertidig beskyttelse. Strengheden af den forventede straf skal afvejes mod arten af den forbrydelse, den pågældende er mistænkt for. Særlig grusomme handlinger kan betegnes som alvorlige ikke-politiske forbrydelser, selv om de er begået for at forfølge et påstået politisk mål. Dette gælder både forbrydelsens gerningsmænd og dens ophavsmænd
 - iii) at han eller hun har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsatninger
- b) der er rimelig grund til at anse ham eller hende for at være en fare for sikkerheden i værtsmedlemsstaten, eller han eller hun efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i værtsmedlemsstaten.

2. De i stk. 1 omhandlede grunde til udelukkelse må udelukkende være baseret på den pågældendes personlige forhold. Beslutninger eller foranstaltninger vedrørende udelukkelse skal baseres på proportionalitetsprincippet.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser*Artikel 29*

Personer, som af en medlemsstat er blevet udelukket fra midlertidig beskyttelse eller familiesammenføring, har ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 30

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning for at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 31

1. Senest to år efter den i artikel 32 fastsatte dato aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår om nødvendigt relevante ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle de oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

2. Efter den rapport, der er omhandlet i stk. 1, aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2001.

På Rådets vegne

J. VANDE LANOTTE

Formand

BILAG I

Model til passerseddel med henblik på overførsel af personer med midlertidig beskyttelse

PASSESEDDEL

Medlemsstat der udsteder passersedlen:

Referencenummer (*):

Udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.

Kun gyldig til overførsel fra (1) til (2)

Den pågældende skal indfinde sig i (3) senest den (4)

Udstedt i:

EFTERNAVN:

FORNAVNE:

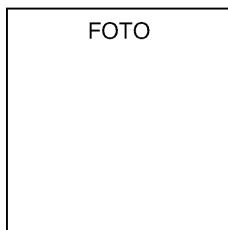
FØDELSSTED OG FØDELSDATO:

For mindreårige navnet på en eller flere ansvarlige voksne:

KØN:

NATIONALITET:

Udstedelsesdato:

STEMPEL

For de kompetente

Indehaverens underskrift:

myndigheder:

Indehaveren af denne passerseddel er blevet identificeret af myndighederne: (5) (6)

Indehaverens identitet er ikke fastslået

Dette dokument er udelukkende udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv 2001/55/EF og udgør under ingen omstændigheder et dokument, der kan sidestilles med et rejsedokument, som giver tilladelse til at passere de ydre grænser, eller med et dokument, som beviser indehaverens identitet.

(*) Referencenummeret tildeles af den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(1) Den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(2) Den medlemsstat, hvortil overførslen finder sted.

(3) Det sted, hvor den pågældende skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(4) Fristen for, hvornår den pågældende skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(5) På grundlag af følgende rejselegitimation eller identitetspapirer, som er forelagt myndighederne.

(6) På grundlag af andre dokumenter end rejselegitimation og identitetspapirer.

BILAG II

De oplysninger, der er henvist til i direktivets artikel 10, 15 og 26, omfatter i fornødent omfang et eller flere af følgende dokumenter/oplysninger:

- a) personoplysninger om den pågældende person (navn, nationalitet, fødselsdato og -sted, familieretlig stilling, familietilhørsforhold)
- b) den pågældende persons identitetsbeviser og rejselegitimation
- c) dokumenter vedrørende familiemæssig tilknytning (vielsesattest, dåbsattest, adoptionsattest)
- d) andre oplysninger, der er væsentlige for at fastslå personens identitet eller familietilhørsforhold
- e) opholdstilladelser, visa eller afgørelser om nægtelse af opholdstilladelse, som medlemsstaten har udstedt til den pågældende person, og dokumenter, der begrundes disse afgørelser
- f) ansøgninger om opholdstilladelser og visa, der er indgivet af den pågældende person og endnu ikke er afgjort i medlemsstaten, samt oplysninger om, hvor langt sagsbehandlingen er nået.

Den oplysende medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om eventuelle korrigerede oplysninger.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2001/58/EF

af 27. juli 2001

om anden ændring af direktiv 91/155/EØF om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater til gennemførelse af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF og vedrørende farlige stoffer til gennemførelse af artikel 27 i Rådets direktiv 67/548/EØF (sikkerhedsdatablade)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ⁽¹⁾, særlig artikel 14,

under henvisning til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/33/EF ⁽³⁾, særlig artikel 27, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 14 i direktiv 1999/45/EF fastslås, at den, der er ansvarlig for markedsføringen af visse, nærmere angivne præparater, skal forelægge et sikkerhedsdatablad.
- (2) I artikel 27 i direktiv 67/548/EØF fastslås, at den, der er ansvarlig for markedsføringen af farlige stoffer, ligeledes skal forelægge et sikkerhedsdatablad.
- (3) Oplysningerne på sikkerhedsdatabladet er først og fremmest rettet til erhvervsmæssige brugere og skal gøre det muligt for disse at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af sundhed, sikkerhed og miljø på arbejdsstedet.
- (4) Sikkerhedsdatablade for farlige stoffer og visse præparater samt levering af sådanne sikkerhedsblade skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionen direktiv 91/155/EØF ⁽⁴⁾, ændret ved direktiv 93/112/EF ⁽⁵⁾.
- (5) I artikel 14, stk. 2.1, litra b), i direktiv 1999/45/EF, indføres et krav om, at den, der er ansvarlig for markedsføringen af et præparat, på anmodning af en erhvervsmæssig bruger skal forelægge et sikkerhedsdatablad med forholdsmæssigt afpassede oplysninger for præparater, der ikke er klassificeret som farlige i medfør af artikel 5, 6 og 7 i direktiv 1999/45/EF, men som i koncentrationer, der hver for sig er ≥ 1 vægtprocent for ikke-gasformige præparater og $\geq 0,2$ volumenprocent

for gasformige præparater, indeholder mindst ét stof med sundheds- eller miljøsædvanlige virkninger eller ét stof, for hvilket der i medfør af Fællesskabets bestemmelser er fastsat grænseværdier for eksponering på arbejdsstedet.

- (6) Direktiv 1999/45/EF indfører endvidere et krav om, at præparater skal klassificeres og etiketteres i henhold til deres miljøvirkninger.
- (7) Direktiv 91/155/EØF må derfor inden den 30. juli 2002 ændres tilsvarende, som foreskrevet i artikel 14, stk. 2.3, i direktiv 1999/45/EF.
- (8) I artikel 4 i Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) ⁽⁶⁾ fastsættes det, at arbejdsgiveren fastslår, om der findes nogle farlige kemiske agenser på arbejdspladsen, og at han vurderer de risici for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, der skyldes tilstedeværelsen af disse kemiske agenser, under hensyntagen til de oplysninger om sikkerhed og sundhed, der skal gives af leverandøren i sikkerhedsdatabladene; det er derfor hensigtsmæssigt at ændre bilaget til direktiv 91/155/EØF tilsvarende.
- (9) Fra nyere håndhævelsesforanstaltninger og undersøgelser i medlemsstaterne vides, at mange sikkerhedsdatablade er af ringe kvalitet og ikke giver brugeren tilstrækkelige oplysninger; én måde at forbedre sikkerhedsdatabladene på er at forbedre den vejledning, som gives til dem, som udarbejder sikkerhedsdatablade, og som er indeholdt i bilaget til direktiv 91/155/EØF; det er derfor hensigtsmæssigt at ændre bilaget til direktiv 91/155/EØF i henhold dertil; Kommissionen og medlemsstaterne vil undersøge andre måder, hvorpå man i fremtiden kan forbedre databladenes kvalitet.
- (10) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiverne om fjernelse af tekniske hindringer for handelen med farlige stoffer og præparater, som er nedsat ved artikel 20 i direktiv 1999/45/EF —

⁽¹⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 136 af 8.6.2000, s. 90.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 22.3.1991, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 314 af 16.12.1993, s. 38.

⁽⁶⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 91/155/EØF ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

- »1. a) Den ansvarlige for markedsføringen af et kemisk stof eller præparat, uanset om det er producenten, importøren eller leverandøren, skal forsyne modtageren, som er den erhvervsmæssige bruger heraf, med et sikkerhedsdatablad, som indeholder de i artikel 3 og i bilaget til dette direktiv omhandlede oplysninger, såfremt det pågældende stof eller præparat er klassificeret som farligt i henhold til direktiv 67/548/EØF eller Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 1999/45/EF (*).
- b) Den ansvarlige for markedsføringen af et præparat, uanset om det er producenten, importøren eller leverandøren, skal på anmodning af en erhvervsmæssig bruger forelægge et sikkerhedsdatablad med forholds-mæssigt afpassede oplysninger i henhold til artikel 3 og bilaget til dette direktiv, såfremt det pågældende præparat ikke er klassificeret som farligt i henhold til artikel 5, 6 og 7 i direktiv 1999/45/EF, men som i koncentrationer, der hver for sig er ≥ 1 vægtprocent for ikke-gasformige præparater og $\geq 0,2$ volumenprocent for gasformige præparater, indeholder mindst ét stof med sundheds- eller miljøskadelige virkninger eller ét stof, for hvilket der i medfør af Fællesskabets bestemmelser er fastsat grænseværdier for eksponering på arbejdsstedet.

(*) EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.«

2) Det i artikel 3 omhandlede bilag erstattes af bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juli 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender de i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser:

- a) på præparater, der ikke er omfattet af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ om markedsføring af biocidholdige produkter, fra den 30. juli 2002
- b) og på præparater, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF eller direktiv 98/8/EF, fra den 30. juli 2004.

3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

BILAG

»BILAG

RETNINGSLINJER FOR UDARBEJDELSE AF SIKKERHEDSDATABLADE

Formålet med dette bilag er at sikre en sådan sammenhæng og præcision i indholdet under de enkelte obligatoriske overskrifter, der er angivet i artikel 3, at de resulterende sikkerhedsdatablade gør det muligt for den erhvervsmæssige bruger at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt miljøbeskyttelse.

Oplysningerne i sikkerhedsdatabladene skal opfylde forskrifterne i Rådets direktiv 98/24/EF⁽¹⁾ om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser. Specielt skal sikkerhedsdatabladet gøre det muligt for arbejdsgiveren at fastslå, om der findes farlige kemiske agenser på arbejdspladsen, og at vurdere eventuelle risici for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med anvendelse af disse kemiske agenser.

Oplysningerne skal affattes klart og kortfattet. Sikkerhedsdatabladet skal udarbejdes af en kompetent person, som tager hensyn til brugernes særlige behov i det omfang, disse kendes. Det påhviler personer, som markedsfører kemiske stoffer, at drage omsorg for, at de pågældende kompetente personer har modtaget den nødvendige oplæring, herunder genopfriskningskurser.

For præparater, der ikke er klassificeret som farlige, men for hvilke der kræves et sikkerhedsdatablad efter artikel 14, stk. 2.1, litra b), i direktiv 1999/45/EF, gives forholdsmæssigt afpassede oplysninger under hver overskrift.

I betragtning af stoffernes og præparaternes mange egenskaber kan der i visse tilfælde være behov for yderligere oplysninger. Hvis oplysninger om visse egenskaber ikke er relevante eller som følge af tekniske forhold ikke kan gives, skal grundene hertil klart anføres under hver overskrift. Der skal gives oplysninger for hver farlig egenskab. Hvis det anføres, at en given risiko ikke gør sig gældende, skal der klart skelnes mellem de tilfælde, hvor der ikke står oplysninger til rådighed for den, der foretager klassificeringen, og hvor der foreligger negative forsøgsresultater.

Udstedelsesdatoen for sikkerhedsdatabladet anføres på første side.

Når et sikkerhedsdatablad er blevet ændret, skal modtageren gøres opmærksom på de pågældende ændringer.

Bemærkning

Der kræves tillige sikkerhedsdatablade for visse specielle stoffer og præparater (f.eks. metaller i fast form, legeringer, komprimerede gasser osv.), som er opført i kapitel 8 og 9 i bilag VI til direktiv 67/548/EØF, og for hvilke der er undtagelsesbestemmelser for etiketteringen.

1. IDENTIFIKATION AF STOFFET/PRÆPARATET OG AF VIRKSOMHEDEN**1.1. Identifikation af stoffet eller præparatet**

Den anvendte betegnelse for identifikationen skal være identisk med den, der er anført på emballagens etiket som fastlagt i bilag VI til direktiv 67/548/EØF.

Er der andre muligheder for identifikation, kan disse ligeledes anføres.

1.2. Anvendelse af stoffet eller præparatet

De påtænkte eller anbefalede anvendelser af stoffet eller præparatet anføres i det omfang, de kendes. Er der mange mulige anvendelser, anføres kun de vigtigste eller almindeligste anvendelser. Dette skal bestå i en kortfattet beskrivelse af stoffets faktiske funktion, f.eks. flammehæmmende middel, antioxidant osv.

1.3. Identifikation af virksomheden

Angiv navnet på den ansvarlige for markedsføring i Fællesskabet, det være sig producenten, importøren eller leverandøren. Der angives fuldstændig adresse og telefonnummer for denne ansvarlige.

Er den pågældende person ikke bosiddende i den medlemsstat, hvor stoffet eller præparatet markedsføres, angives om muligt fuldstændig adresse og telefonnummer på den person, som er ansvarlig i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

1.4. Nødtelefon

Ud over ovennævnte oplysninger angives nødtelefonnummer på virksomheden og/eller det relevante officielle rådgivende organ (som kan være det organ, der er ansvarligt for modtagelse af oplysninger om sundhedsmæssige virkninger, jf. artikel 17 i direktiv 1999/45/EF).

2. SAMMENSÆTNING/OPLYSNINGER OM INDHOLDSSTOFFER

Ved hjælp af oplysningerne skal modtageren hurtigt kunne fastslå, hvilke risici der er knyttet til præparatets indholdsstoffer. De farer, der er knyttet til selve præparatet, anføres under overskrift 3.

- 2.1. Det er ikke nødvendigt at angive fuldstændig deklaration (indholdsstoffernes art og koncentration), men en generel beskrivelse af indholdsstofferne og deres koncentration kan være nyttig.
- 2.2. For et præparat, der er klassificeret som farligt efter direktiv 1999/45/EF, skal følgende stoffer angives foruden deres koncentration eller koncentrationsområde:
 - i) stoffer, som udgør en sundheds- eller miljørisiko ifølge direktiv 67/548/EØF, når de er til stede i koncentrationer, som mindst svarer til dem, der er fastsat i tabellen i artikel 3, stk. 3, i direktiv 1999/45/EF (medmindre lavere grænser er anført i bilag I til direktiv 67/548/EØF eller i bilag II, III eller V til direktiv 1999/45/EF)
 - ii) samt stoffer, for hvilke der foreligger EF-grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, og som ikke allerede er omfattet af nr. i).
- 2.3. For præparater, som ikke er klassificeret som farlige efter direktiv 1999/45/EF, skal følgende stoffer angives samt deres koncentration eller koncentrationsområde, når det enkelte stof findes i en koncentration på ≥ 1 vægtprocent for ikke gasformige præparater og $\geq 0,2$ volumenprocent for gasformige præparater:
 - stoffer, som udgør en sundheds- eller miljørisiko ifølge direktiv 67/548/EØF (¹)
 - samt stoffer, for hvilke der foreligger EF-grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering.
- 2.4. For ovennævnte stoffer anføres desuden klassificering (afledt enten af artikel 4, artikel 6, eller af bilag I til direktiv 67/548/EØF), dvs. de bogstavsymboler og R-sætninger, stoffet er tildelt efter den fysisk-kemiske, sundhedsmæssige og miljømæssige fare, det frembyder. R-sætningerne behøver ikke angives i deres fulde ordlyd: Her henvises til overskrift 16, hvor den fulde tekst til hver af de R-sætninger, som finder anvendelse, skal være angivet.
- 2.5. For ovennævnte stoffer angives navn og EINECS- eller ELINCS-nummer i overensstemmelse med direktiv 67/548/EØF. CAS-nummer og IUPAC-navn (hvis det findes) kan ligeledes være nyttige. For stoffer, som benævnes med et generisk navn i henhold til artikel 15 i direktiv 1999/45/EF eller fodnoten til punkt 2.3 i dette bilag, er det nøjagtige kemiske navn ikke nødvendigt.
- 2.6. Hvis det som anført i artikel 15 i direktiv 1999/45/EF eller fodnoten til punkt 2.3 i dette bilag er nødvendigt at hemmeligholde identiteten for nogle af stofferne, beskrives deres kemiske art således, at de kan håndteres forsvarligt. Der skal anvendes samme navn som det, der fremkommer ved anvendelsen af ovennævnte procedurer.

3. FAREIDENTIFIKATION

Her angives den klassifikation af stoffet eller præparatet, som fremkommer ved brug af klassificeringsreglerne i direktiv 67/548/EØF eller 1999/45/EF. Anfør kort og klart de farer, som stoffet eller præparatet frembyder for mennesker og miljø.

Der skal klart skelnes mellem præparater, der er klassificeret som farlige, og præparater, der ikke er klassificeret som farlige efter direktiv 1999/45/EF.

Beskriv de vigtigste fysisk-kemiske, sundhedsmæssige og miljømæssige skadevirkninger og symptomer, der kan opstå ved sådan brug og eventuel misbrug af stoffet eller præparatet, som med rimelighed kan forventes.

Det kan være nødvendigt at nævne sådanne andre farer — f.eks. støvafgivelse, kvælning og forfrysning foruden miljøvirkninger som farer for jordboende organismer osv. — som ikke fører til klassificering, men kan bidrage til den samlede fare ved stoffet.

Oplysningerne på etiketten skal anføres under overskrift 15.

⁽¹⁾ Kan den, der er ansvarlig for markedsføringen af præparatet, påvise, at angivelse på etiketten eller i sikkerhedsdatabladet af den kemiske identitet af et stof, der udelukkende er klassificeret som:

- lokalirriterende, med undtagelse af præparater, som er forsynet med risikosætning R 41, eller lokalirriterende i kombination med en eller flere af de øvrige i artikel 10, stk. 2.3.4, i direktiv 1999/45/EF nævnte egenskaber, eller
- sundhedsskadeligt eller sundhedsskadeligt i kombination med en eller flere af de i artikel 10, stk. 2.3.4, i direktiv 1999/45/EF nævnte egenskaber og udelukkende medfører umiddelbart dødelige virkninger

udgør en risiko for fortroligheden af oplysninger om hans intellektuelle ejendomsret, kan han i henhold til bestemmelserne i bilag VI, del B, til direktiv 1999/45/EF henvise til det pågældende stof enten ved en betegnelse, hvoraf de væsentligste funktionelle kemiske grupper fremgår, eller ved en alternativ betegnelse.

4. FØRSTEHJÆLPSFORANSTALTNINGER

Beskriv førstehjælpsforanstaltningerne.

Angiv, om øjeblikkelig lægehjælp er påkrævet.

Oplysningerne om førstehjælp skal være kortfattede og letforståelige for den skadelidte, de omkringstående og dem, der yder førstehjælp. Symptomer og virkninger angives kortfattet. Af anvisningerne skal fremgå, hvad der skal gøres på stedet i tilfælde af et uheld, og om der kan forventes forsinkede virkninger efter eksponering.

Oplysningerne underinddeles under forskellige underoverskrifter efter eksponeringsvej, dvs. indånding, kontakt med hud og øjne samt indtagelse.

Anfør, hvorvidt lægehjælp er påkrævet eller tilrådes.

For visse stoffer eller præparater kan det være vigtigt at fremhæve, at der skal forefindes særlige midler til specifik og øjeblikkelig behandling på arbejdspladsen.

5. BRANDBEKÆMPELSE

Med henblik på bekæmpelse af brand opstået i eller nær det pågældende stofpræparat henvises til forskrifter for brandbekæmpelse ved at angive:

- egnede slukningsmidler,
- slukningsmidler, som af sikkerhedsgrunde ikke må anvendes
- særlige farer for eksponering hidrørende fra selve det pågældende stof/præparat, fra forbrændingsprodukter eller fra udviklede gasarter
- særlige personlige værnemidler, som skal bæres af brandmandskabet.

6. FORHOLDSREGLER OVERFOR UDSLIP VED UHELD

Alt efter pågældende stofpræparat kan det være nødvendigt at give oplysninger om:

- *Sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personer, således:*
fjernelse af antændelseskilder, tilstrækkelig ventilation/åndedrætsværn, kontrol med støv, forebyggelse af kontakt med hud og øjne
- *miljøbeskyttelsesforanstaltninger:*
undgåelse af udslip til afløb, overflade- og grundvand samt jord, eventuelt behov for alarmering af omgivelserne
- *metoder til oprensning, f.eks.:*
brug af absorberende middel (f.eks. sand, kiselgur, syrebindemiddel, universalbindemiddel, savsmuld...), begrænsning af gas-/røgd udvikling ved hjælp af vand, fortynding.

Tag endvidere stilling til nødvendigheden af anvisninger som: »brug aldrig ... neutraliseres med...«.

Bemærkning

Henvis eventuelt til punkt 8 og 13.

7. HÅNDBETING OG OPBEVARING

Bemærkning

Oplysningerne i dette afsnit skal vedrøre beskyttelse af sundhed, sikkerhed og miljø. Det skal bistå arbejdsgiveren med udformning af hensigtsmæssige arbejdsmetoder og organisatoriske foranstaltninger i henhold til artikel 5 i direktiv 98/24/EF.

7.1. Håndtering

Anfør forholdsregler for sikker håndtering, herunder anvisninger for tekniske foranstaltninger som indeslutning, proces og almen ventilation, forholdsregler til hindring af aerosol- og støvdannelse samt brand, og særlige miljøbeskyttelsesforanstaltninger (f.eks. brug af filtre eller scrubber på udsugningen, anvendelse på inddæmmet areal, forskrifter for indsamling og bortskaffelse af udslip osv.) samt endvidere eventuelle specifikke forskrifter eller regler for det pågældende stofpræparat (f.eks. arbejds gange eller udstyr, som er forbudt eller anbefales), om muligt med kortfattet beskrivelse.

7.2. Opbevaring

Giv anvisninger for sikre opbevaringsbetingelser, som f.eks. særlig udførelse af lagerlokaler eller beholdere (herunder inddæmning og ventilation), uforenelige materialer, opbevaringsbetingelser (temperatur- og fugtighedsgrænser/-intervaller, lys, ædelgas osv.) særligt elektrisk udstyr og forebyggelse af statisk elektricitet.

Når det er relevant, gives information om mængdebegrænsning ved opbevaring. Der skal bl.a. gøres opmærksom på eventuelle særlige krav til de materialer, der anvendes som emballage/beholder for stoffet eller præparatet.

7.3. Specifik(ke) anvendelse(r)

For slutprodukter til nærmere bestemt(e) anvendelse(r) skal der være detaljerede, operationelle anbefalinger vedrørende de(n) påtænkte anvendelse(r). Om muligt henvises til godkendte retningslinjer for den pågældende branche eller sektor.

8. EKSPONERINGSKONTROL/PERSONLIGE VÆRNEMIDLER

8.1. Grænseværdier for eksponering

Angiv de konkrete kontrolværdier, der aktuelt finder anvendelse, herunder grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og/eller biologiske grænseværdier. Der anføres værdier for den medlemsstat, hvor stoffet eller præparatet markedsføres. Der gives oplysninger om aktuelt anbefalede overvågningsmetoder.

For præparater er det nyttigt at angive værdier for de indholdsstoffer, som skal være opført på sikkerhedsdata-bladet i henhold til punkt 2.

8.2. Eksponeringskontrol

Her forstås ved eksponeringskontrol alle de beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger, der skal træffes under brugen for at begrænse eksponering af arbejdstagere og miljø.

8.2.1. Foranstaltninger til kontrol af erhvervsmæssig eksponering

Disse oplysninger benyttes af arbejdsgiveren ved vurdering af risikoen for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med det pågældende stof eller præparat i henhold til artikel 4 i direktiv 98/24/EF, hvori der kræves udformning af passende arbejdsprocesser og teknisk kontrol, brug af egnet udstyr og egnede materialer, brug af kollektive beskyttelsesforanstaltninger ved risikokilden og endelig brug af individuelle beskyttelsesforanstaltninger, herunder personlige værnemidler. Der skal derfor gives egnede og tilstrækkelige oplysninger om disse foranstaltninger, således at der kan foretages en behørig risikovurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 98/24/EF. Oplysningerne skal supplere dem, som allerede er givet under punkt 7.1.

Er personlige værnemidler nødvendige, angives det i detaljer, hvilket udstyr, der kan yde tilstrækkelig og hensigtsmæssig beskyttelse. Der tages hensyn til Rådets direktiv 89/686/EØF ⁽¹⁾ og henvises til de pågældende CEN-standarder:

8.2.1.1. Åndedrætsværn

For farlige gasser, dampe eller støv angives hvilken type personlige værnemidler, der skal anvendes, som f.eks. luftforsynede åndedrætsværn, hensigtsmæssige masker og filtre.

8.2.1.2. Håndværn

Foreskriv klart, hvilken type handsker der skal benyttes ved håndtering af stoffet eller præparatet, herunder:

- materialets art
- handskematerialets gennembrudstid, sammenholdt med omfanget og varigheden af eksponeringen af huden.

Om nødvendigt anføres eventuelle supplerende midler til beskyttelse af hænderne.

⁽¹⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18.

8.2.1.3. Øjenværn

Angiv, hvilken type øjenværn der kræves, f.eks. beskyttelsesbriller og ansigtsskærm.

8.2.1.4. Hudværn

Hvis andre dele af kroppen end hænderne skal beskyttes, anføres art og beskaffenhed af personlige værnemidler, f.eks. forklæde, støvler og beskyttelsesdragt. Om nødvendigt angives eventuelle supplerende foranstaltninger til beskyttelse af huden og særlige hygiejniske foranstaltninger.

8.2.2. Foranstaltninger til begrænsning af eksponering af miljøet

Her gives de oplysninger, som arbejdsgiveren har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen for miljøbeskyttelse.

9. FYSISK-KEMISKE EGENSKABER

For at der kan træffes behørig kontrolforanstaltninger, gives alle relevante oplysninger om stoffet eller præparatet, navnlig oplysningerne under punkt 9.2.

9.1. Generel information

Udseende

Angiv tilstandsform (fast, flydende, gas) og farve af stoffet eller præparatet ved levering.

Lugt

Hvis stoffet har en lugt, gives en kort beskrivelse af denne.

9.2. Vigtige oplysninger om sundhed, sikkerhed og miljø

pH

Anfør pH-værdien af stoffet eller præparatet som det leveres, eller af en vandig opløsning; i sidstnævnte tilfælde angives koncentrationen.

Kogepunkt/kogepunktsinterval:

Flammepunkt:

Antændelighed (fast stof, gas):

Eksplosive egenskaber:

Oxiderende egenskaber:

Damptryk:

Relativ massefylde:

Opløselighed:

— Vandopløselighed:

— Fedtopløselighed (opløsningsmiddel — olie skal angives):

Fordelingskoefficient: n-octano/vand:

Viskositet:

Dampmassefylde:

Fordampningshastighed:

9.3. Andre oplysninger

Anfør andre vigtige sikkerhedsparametre som blandbarhed, ledningsevne, smeltepunkt/smeltepunktsinterval, gasgruppe (nyttigt med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF⁽¹⁾), selvantændelsestemperatur osv.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 19.4.1994, s. 1.

Bemærkning 1

Ovennævnte egenskaber bør bestemmes efter forskrifterne i bilag V, del A, til direktiv 67/548/EØF eller med en tilsvarende anden metode.

Bemærkning 2

For præparater skal oplysningerne normalt gives for selve præparatet. Når en given risiko angives ikke at være til stede, skal der dog klart skelnes mellem de tilfælde, hvor den, der foretager klassificeringen, ingen oplysninger har, og hvor der foreligger negative forsøgsresultater. Anses det for nødvendigt at give oplysninger om egenskaberne af de enkelte indholdsstoffer, bedes det tydeligt angivet, hvad disse data henviser til.

10. STABILITET OG REAKTIVITET

Angiv stoffets eller præparatets stabilitet og muligheden for opståen af farlige reaktioner under visse anvendelsesforhold og ved frigivelse til omgivelserne.

10.1. Forhold som skal undgås

Anfør forhold som f.eks. temperatur-, tryk-, lys- og stødpåvirkning, der kan fremkalde farlige reaktioner, og giv om muligt en kort beskrivelse.

10.2. Materialer som skal undgås

Anfør materialer som f.eks. vand, luft, syrer, baser, oxidationsmidler eller eventuelle andre, nærmere angivne stoffer, der kan fremkalde farlige reaktioner, og giv om muligt en kort beskrivelse.

10.3. Farlige nedbrydningsprodukter

Anfør hvilke farlige stoffer, der dannes i farlige mængder ved nedbrydning.

Bemærk

Dette skal specifikt omhandle følgende:

- nødvendighed af og tilstedeværelse af stabilisatorer
- mulighed for farlige eksoterme reaktioner
- eventuel sikkerhedsmæssig betydning af ændringer i stoffets eller præparatets fysiske udseende
- eventuelle farlige nedbrydningsprodukter, som dannes ved kontakt med vand
- mulighed for nedbrydning til ustabile produkter.

11. TOKSIKOLOGISKE OPLYSNINGER

Dette afsnit omhandler behovet for en kortfattet, men fuldstændig og forståelig beskrivelse af de forskellige toksikologiske (sundhedsmæssige) virkninger, som kan opstå, hvis brugeren kommer i kontakt med stoffet eller præparatet.

Angiv sundhedsfarlige virkninger af eksponering for stoffet eller præparatet, baseret på både erfaring og konklusioner fra videnskabelige forsøg. Beskrivelsen skal indeholde oplysninger om de forskellige eksponeringsveje (indånding, indtagelse, kontakt med hud og øjne), samt en beskrivelse af de symptomer, der er knyttet til de fysiske, kemiske og toksikologiske karakteristika.

Endvidere skal beskrivelsen indeholde oplysninger om kendte, forsinkede eller øjeblikkelige virkninger samt kroniske virkninger af langtids- og korttids eksponering som f.eks. sensibilisering, sløvende virkning, carcinogenicitet, mutagenicitet og reproduktionstoksicitet (udviklingstoksicitet og fertilitet).

Idet der tages hensyn til de oplysninger, der allerede er givet under overskrift 2, »Sammensætning/oplysninger om bestanddele«, kan det være nødvendigt at henvise til specifikke sundhedsvirkninger af visse indholdsstoffer i præparatet.

12. MILJØOPLYSNINGER

Der gives oplysninger om stoffets eller præparatets mulige virkninger, reaktioner og skæbne luft, vand og/eller jord. Anfør eventuelle relevante forsøgsdata (f.eks. LC50 fisk \leq 1 mg/l).

Beskriv de vigtigste karakteristika, som kan forventes at påvirke miljøet som følge af stoffe eller præparatets art og forventede anvendelsesmåder. Tilsvarende oplysninger gives for farlige stoffer, som dannes ved nedbrydning af stofferne eller præparaterne. Dette kan bestå følgende:

12.1. Økotoxicitet

Skal indbefatte foreliggende relevante data om akut og kronisk akvatisk toksicitet i fisk, dafnier, alger og andre vandplanter. Derudover angives eventuelle foreliggende toksicitetsdata for mikroskopiske og makroskopiske organismer i jord samt andre miljørelevante organismer som fugle, bier og planter. Hvis stoffet eller præparatet virker hæmmende på mikroorganismers aktivitet, skal den mulige virkning på spildevandsbehandlingsanlæg omtales.

12.2. Mobilitet

Muligheden for at stoffet eller de pågældende indholdsstoffer i et præparat⁽¹⁾ ved udslip i miljøet kan transporteres til grundvandet eller langt fra udslipsstedet.

De relevante data kan eventuelt bestå af:

- kendt eller forventet spredning i miljømedierne
- overfladespænding
- adsorption/desorption.

Vedrørende øvrige fysisk-kemiske egenskaber henvises til punkt 9.

12.3. Persistens og nedbrydelighed

Muligheden for at stoffet eller de pågældende indholdsstoffer i et præparat⁽¹⁾ nedbrydes i de pågældende miljømedier, enten gennem biologisk nedbrydning eller andre processer som oxidation eller hydrolyse. Halveringstider for nedbrydning skal angives, hvis de foreligger. Potentialet af stoffet eller af de pågældende indholdsstoffer i præparatet⁽¹⁾ for nedbrydning i spildevandsbehandlingsanlæg skal ligeledes angives.

12.4. Bioakkumulationspotentiale

Muligheden for at stoffet eller de pågældende indholdsstoffer i et præparat⁽¹⁾ akkumuleres i flora og fauna, med angivelse af octanol/vand fordelingskoefficient (K_{ow}) og biokoncentreringsfaktor (BCF), hvis de foreligger.

12.5. Andre negative virkninger

Eventuelle andre negative miljøvirkninger medtages, f.eks. mulighed for ozonnedbrydning, for fotokemisk ozondannelse og/eller for global opvarmning.

Bemærkninger

Sørg for, at miljørelevante oplysninger gives under andre overskrifter i sikkerhedsdatabladet, navnlig anvisninger for kontrolleret udledning, foranstaltninger ved utilsigtet udslip samt foranstaltninger ved transport og bortskaffelse under punkt 6, 7, 13, 14 og 15.

⁽¹⁾ Disse oplysninger kan ikke gives for præparatet, da de er stofspecifikke. Når sådanne oplysninger foreligger og er hensigtsmæssige, skal de derfor gives for hvert af de af præparatets indholdsstoffer, som skal være opført i sikkerhedsdatabladet i henhold til reglerne under overskrift 2 i dette bilag.

13. BORTSKAFFELSE

Hvis bortskaffelse af det pågældende stof eller præparat (som overskud eller affald fra påregnelig brug) udgør en fare, gives en beskrivelse af sådanne rester og oplysninger om sikker håndtering.

Foreskriv passende metoder til bortskaffelse af både stoffet eller præparatet og eventuel forurenede emballage (forbrænding, genbrug, deponering osv.).

Bemærkning

Der henvises til eventuelle relevante fællesskabsforskrifter vedrørende affald. I mangel heraf er det hensigtsmæssigt at henlede brugerens opmærksomhed på, at der kan gælde nationale eller regionale bestemmelser.

14. TRANSPORTOPLYSNINGER

Anfør særlige forholdsregler, som brugeren skal være bekendt med eller overholde i forbindelse med transport eller befordring enten inden for eller uden for virksomhedens område.

Når det er relevant, oplyses transportklassifikation for hvert af regulativerne for de forskellige transportformer: IMDG (skib), ADR (vej, Rådets direktiv 94/55/EF ⁽¹⁾), RID (bane, Rådets direktiv 96/49/EF ⁽²⁾), ICAO/IATA (luft). Dette kan (bl.a.) omfatte:

- UN-nummer
- klasse
- betegnelse på forsendelsen
- emballagegruppe
- marin forureningsfaktor
- andre relevante oplysninger.

15. OPLYSNINGER OM REGULERING

Anfør de oplysninger vedrørende sundhed, sikkerhed og miljø, som er påført etiketten i henhold til direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF.

Er stoffet eller præparatet omfattet af særlige fællesskabsbestemmelser vedrørende beskyttelse af personer og miljø (f.eks. begrænsninger i markedsføring og anvendelse som fastlagt i Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽³⁾), skal disse så vidt muligt anføres.

I sikkerhedsdatabladet angives desuden de nationale lovbestemmelser til gennemførelse af disse foranstaltninger samt eventuelle andre relevante nationale foranstaltninger.

16. ANDRE OPLYSNINGER

Angiv eventuelle andre oplysninger, som leverandøren anser for at have betydning for brugerens sundhed og sikkerhed og for beskyttelsen af miljøet, som f.eks.:

- liste over relevante R-sætninger. Udskriv den fulde ordlyd af eventuelle R-sætninger angivet under sikkerhedsdatabladets punkt 2 og 3
- anbefalinger vedrørende oplæring
- anbefalede indskrænkninger i benyttelsen (f.eks. ikke-lovbefalede anbefalinger fra leverandøren)
- yderligere oplysninger (skriftlige referencer og/eller tekniske kontaktorganer)
- kilder til de vigtigste data anvendt ved udarbejdelsen af sikkerhedsdatabladet
- for reviderede sikkerhedsdatablade, tydelig angivelse af, hvilke oplysninger der er tilføjet, slettet eller revideret (medmindre dette er angivet andetsteds).«

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. juli 2000

om Spaniens støtteordning for anskaffelse af erhvervskøretøjer i henhold til samarbejdsaftalen af 26. februar 1997 mellem industri- og energiministeriet og det offentlige kreditinstitut

(meddelt under nummer K(2000) 2465)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/605/EF)

KOMMISSIONENS FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse bestemmelser ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Med sit brev af 26. februar 1997, indgået til generalsekretariatet den 12. marts 1997, anmeldte Spanien samarbejdsaftalen (i det følgende benævnt »aftalen») af 26. februar 1997 mellem industri- og energiministeriet og det offentlige kreditinstitut (Instituto de Crédito Oficial, i det følgende benævnt »ICO») til Kommissionen. Anmeldelsen gjaldt en særlig låneordning i forbindelse med anskaffelse af erhvervskøretøjer. Anmeldelsen fik nummer N 171/97.
- (2) Anmeldelsen blev imidlertid sendt til Kommissionen samme dag, som aftalen trådte i kraft. Desuden gjaldt den med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 1997. Den foranstaltning, Kommissionen skulle undersøge, var således allerede gældende. Den pågældende støtteordning blev derfor betragtet som uanmeldt og omregistreret under nummeret NN 115/98.
- (3) Spanien modtog den 3. april 1997 en anmodning om flere oplysninger. I sine breve af 30. april, 3. juni, 3. juli, 10. september og 9. oktober 1997 bad de spanske myndigheder Kommissionen om yderligere tid til at levere de ønskede oplysninger. Da den sidste frist udløb den 10. november 1997, var der dog ikke kommet andre meddelelser fra Spanien. Kommissionen iværksatte derfor en foreløbig undersøgelse af aftalens forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af de oplysninger, den allerede var i besiddelse af.

⁽¹⁾ EFT C 29 af 4.2.1999, s. 14.

- (4) Kommissionen underrettede med sit brev af 20. november 1997 Spanien om, at den havde besluttet at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2.
- (5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede heri de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til ordningen.
- (6) Den spanske regering sendte Kommissionen sine bemærkninger og kommentarer til indledningen af den officielle undersøgelsesprocedure med sit brev af 22. februar 1999. Kommissionen har imidlertid ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEORDNINGEN

- (7) Aftalen af 26. februar 1997 mellem det spanske industri- og energiministerium og ICO indfører en ordning til støtte for anskaffelse af erhvervskøretøjer. Ordningen skal tilskynde selvstændige og SMV til at udskifte ældre erhvervskøretøjer med nye. Dens formål er derfor, i overensstemmelse med den tidligere spanske støtteordning, Plan Renove Industrial, at støtte fornyelse af det spanske erhvervslivs vognpark.
- (8) ICO vil til dette formål stille en kredit på 35 mia. ESP (210 mio. EUR) til rådighed for finansiering af lån til indkøb af nye køretøjer. Industri og energiministeriet vil på sin side godtgøre ICO — op til en grænse på 4,5 procentpoint — forskellen mellem rentesatsen for disse lån og den rentesats, der normalt anvendes ved finansieringstransaktioner. Dette statsindgreb anslås til et samlet beløb på 3 mia. ESP (18 mio. EUR). Ifølge aftalen skal støtteordningen gennemføres ved hjælp af formidlingskontrakter mellem ICO og offentlige og private finansieringsinstitutter. Disse yder derefter lån til de låntagere, der omfattes af ordningen, ved hjælp af midler fra ICO. Desuden kan ICO indgå aftaler med andre finansieringsinstitutter om lån på samme vilkår som beskrevet i det foregående, men uden at give udlånerne andre midler end godtgørelse af renteforskellen. I deres brev af 22. januar 1999 forklarede de spanske myndigheder, at »andre finansieringsinstitutter« hentyder til køretøjsproducenternes finansieringsordninger.
- (9) Tilbagebetaling af hovedstol, rentebetaling og sikkerhed forhandles for hvert enkelt lån mellem låntagerne og det pågældende finansieringsinstitut. Selve aftalen fastsætter imidlertid en standardløbetid for lånene på fire år uden forlængelsesmulighed og et maksimalt beløb på 70 % af de støtteberettigede omkostninger. På denne baggrund bedømmer aftalen statsstøtten til de enkelte lån til 85 000 ESP (511 EUR) pr. lånt million ESP (6 010 EUR).
- (10) Modtagerne er fysiske personer, der betaler spansk skat af økonomiske aktiviteter, og virksomheder, som svarer til Fællesskabets definition på SMV, og som i begge ilfælde køber nye erhvervskøretøjer eller lejer dem med henblik på senere køb. Desuden skal potentielle modtagere forelægge et dokument fra vejdirektoratet om bevis på, at et andet erhvervskøretøj, der er indregistreret mindst ti år (syv år for vejtraktorerens vedkommende) før støtteansøgningens indsendelse, er blevet taget uigenkaldeligt ud af drift med henblik på skrotning. Desuden skal det nedkøbte køretøj erstatte et køretøj med samme eller større lasteevne.
- (11) Til dette formål skelner aftalen mellem seks køretøjskategorier: (A) landevejstraktorer og lastbiler med en tilladt totalvægt på over 30 tons, (B) lastbiler med en tilladt totalvægt på mellem 12 og 30 tons, (C) lastbiler med en tilladt totalvægt på mellem 3,5 og 12 tons, (D) stationcars, varevogne og erhvervskøretøjer med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 tons, (E) busser, (F) påhængsvogne og sættevogne. Følgende tabel viser overensstemmelsen mellem anskaffede og udtagne køretøjer:

⁽²⁾ Se fodnote 1.

Indkøbt køretøjstype	Køretøjstype, som tages ud af drift
A: landevejstraktorer og lastbiler med en tilladt totalvægt på over 30 tons	A
B: lastbiler med en tilladt totalvægt på mellem 12 og 30 tons	A eller B
C: lastbiler med en tilladt totalvægt på mellem 3,5 og 12 tons	A, B eller C
D: stationcars, varevogne og erhvervskøretøjer med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 tons	A, B, C eller D
E: busser	E
F: påhængsvogne og sættevogne	F

Tilsvarende sager

- (12) I sin beslutning 98/693/EF af 1. juli 1998 om den spanske ordning for støtte til indkøb af erhvervskøretøjer, »Plan Renove Industrial,« (august 1994-december 1996) ⁽³⁾, gennemgik Kommissionen en støtteordning, der stort set er identisk med den, som behandles her. I denne beslutning konkluderede Kommissionen bl.a., at støtten til fysiske personer eller SMV, der på lokalt eller regionalt plan udfører aktiviteter uden for transportsektoren, til anskaffelse af erhvervskøretøjer i kategori D ikke udgjorde statsstøtte i den betydning, der anvendes i traktatens artikel 87, stk. 1, hvorimod al anden støtte under den pågældende ordning blev erklæret ulovlig og uforenelig med Fællesskabet.

III. SPANIENS BEMÆRKNINGER

- (13) Efter Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, sendte den spanske regering med sit brev af 22. januar 1999 Kommissionen sine kommentarer og bemærkninger. De kan i korthed gengives således.
- (14) Aftalen blev anmeldt, før den trådte i kraft. Den kan ganske vist omfatte lån fra den 1. januar 1997, men denne mulighed skyldes udelukkende det formelle hensyn til industri- og energiministeriets budget, der skal dække et helt finansår. Der blev dog ikke ydet lån, før aftalen var underskrevet, og det havde heller ikke kunnet lade sig gøre, da ordningens finansieringsarrangement bygger på selve aftalen.
- (15) Aftalens eneste formål er at støtte fornyelse af erhvervslivets vognpark, uanset ejeren og uanset det anskaffede køretøjs formål. En vigtig begrænsning i aftalen er, at det køretøj, der tages ud af drift, skal have en lastevne, som svarer til det nyanskaffede køretøjs eller er større. Aftalen kan derfor beskrives som en finansiel støtteordning med det formål at forny erhvervslivets vognpark uden at øge dens kapacitet.
- (16) Desuden kan man ikke, som Kommissionen gør, gå ud fra, at modtagerne er virksomheder, der driver erhvervsmæssig transportvirksomhed, og at aftalen derfor tager sigte på bestemte virksomheder. De fordele, aftalen indebærer, står åbne for alle europæiske borgere, som afmelder et køretøj. Aftalen indeholder ganske vist en forpligtelse til at afmelde et køretøj, der er registreret i Spanien, men

⁽³⁾ EFT L 329 af 5.12.1998, s. 23.

der er ikke nogen forpligtelse til, at det afmeldte køretøj skal være ejet af den person, der køber et nyt. Ordningen indebærer derfor ikke nogen forskelsbehandling, da den gælder på samme vilkår for alle potentielle modtagere. Den spanske regering hævder kort sat, at den ordning, aftalen indfører, ikke tager sigte på bestemte virksomheder, men er en generel foranstaltning, der står åben for fysiske personer og SMV fra alle sektorer.

- (17) Endvidere hævder den spanske regering, at støtteordningen hverken forvrider konkurrencen i nævneværdig grad eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Næsten 40 % af de køretøjer, der fornyes under ordningen, ligger i de lavere vægtklasser (indtil 3,5 tons). Denne kategori omfatter køretøjer, der fra et transportmæssigt synspunkt er uden større økonomisk betydning.
- (18) Den spanske regering bestrider det synspunkt, at den økonomiske virkning kun er ubetydelig i de tilfælde, hvor personer eller foretagender, der på lokalt eller regionalt plan udfører aktiviteter inden for transportsektoren, anskaffer køretøj er i kategori D, hvorimod nyanskaffelser i alle andre tilfælde påvirker konkurrencen. Hvis der skal skelnes, bør der skelnes mellem lette køretøjer og alle andre køretøjer. Efter de spanske regler er alle transporttilladelser til lette køretøjer (tilladt totalvægt under 6 tons eller over 6 tons, hvis nyttelasten er på højst 3,5 tons) nationale. Kommissionens indrømmelse af, at lokaltransport for egen regning med kategori D-køretøjer er ubetydelig, bør derfor udvides til at omfatte alle lette køretøjer, der kun har national tilladelse. Heriblandt er alle kategori D-køretøjer og en del af køretøjerne i kategori C. Desuden tegner de køretøjer, der udskiftes på grundlag af aftalen, sig for mindre end 2 % af den registrerede spanske vognpark og kun ca. 0,03 % af vognparken i de 12 EU-medlemsstater tilsammen. Støtten til nyanskaffelser i henhold til denne ordning har derfor kun ubetydelig indflydelse på konkurrencen.
- (19) Den spanske regering hævder, at Fællesskabets de minimis regel (*) klart gælder for aftalen, hvorimod artikel 87, stk. 1 ikke gør. De foranstaltninger, aftalen indebærer, tager ikke sigte på virksomheder, der udfører erhvervsmæssig transport for egen regning eller mod betaling, men henvender sig i stedet til fysiske personer og SMV fra alle sektorer. Desuden har Kommissionen anerkendt maksimumsbeløbet på 85 000 ESP pr. lånt million.
- (20) Endelig hævder den spanske regering, at den pågældende støtte er berettiget til en undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), da den foranstaltning, aftalen indebærer, fremmer handelen med erhvervskøretøjer uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Den fremmer investering i nye erhvervskøretøjer med henblik på omstrukturering og modernisering af vognparken uden at forøge dens kapacitet. Hvis man går ud fra, at nye køretøjer teknologisk set er de ældre overlegne, når det gælder emissionsniveau og sikkerhed, vil foranstaltningerne både forbedre færdselssikkerheden og beskytte miljøet.

IV. VURDERING AF STØTTEN

Artikel 87, stk. 1

- (21) Ifølge EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produkter, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (22) I det foreliggende tilfælde mener Kommissionen, at støtten til anskaffelse af erhvervskøretøjer efter de bestemmelser, der er fastsat i aftalen, ydes ved hjælp af statsmidler, da midlerne kommer fra det spanske industri- og energiministeriums budget.

(*) Meddelelse fra Kommission om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9). Se også Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, (EFT C 213 af 19.8.1992, s. 2 og EFT C 213 af 19.8.1992, s. 2 og EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4).

- (23) Den spanske regering hævder, at støtteordningen ikke omfattes af traktatens artikel 87, stk. 1, da den er en generel foranstaltning, der ikke tager sigte på bestemte virksomheder. Dette synspunkt kan imidlertid ikke godtages. Det kan medgives, at den pågældende støtteordning formelt gælder, uanset hvilken sektor den potentielle støttemodtager driver sin virksomhed i, og at den gælder på samme vilkår for alle virksomheder eller fysiske personer, der kan benytte den. Det er imidlertid klart, at ordningen kun gælder anskaffelse af bestemte erhvervskøretøjer, som nævnes i aftalen, nærmere betegnet vejtraktorer, lastbiler med en tilladt totalvægt over 3,5 tons, stationcars, varevogne og erhvervskøretøjer med en tilladt totalvægt under 3,5 tons, busser, påhængsvogne og sættevogne. I betragtning af de køretøjstyper, der ifølge aftalen således kan gives støtte til, finder Kommissionen det rimeligt at antage, at de potentielle støttemodtagere rent faktisk vil være fysiske personer og virksomheder, der beskæftiger sig med transport enten for egen regning eller mod betaling. Under alle omstændigheder vil støtteordningen kun være til fordel for virksomheder eller selvstændige, som er i besiddelse af den slags køretøjer, der nævnes i det foregående.
- (24) Desuden er den pågældende støtte en anskaffelsesstøtte, dvs., at den begunstiger dem, der køber erhvervskøretøjer ved at nedsætte deres udgifter. Den skal gavne fysiske personer og SMV ved at formindske deres normale forretningsudgifter og således give dem en fordel frem for deres konkurrenter. Kommissionen mener derfor, at støtten styrker modtagernes økonomiske stilling, idet den giver dem større spillerum og konkurrencemæssige fordele i forhold til større virksomheder, der ikke kan udnytte den pågældende støtteordning. Kommissionen mener derfor, at støtteordningen i praksis rent faktisk begunstiger bestemte virksomheder.
- (25) Liberaliseringen af vejtransporten ⁽⁵⁾ har ført til intern konkurrence i Fællesskabet, både når det gælder international transport og cabotage. Støttemodtagere, der har transport som hoved- eller bierhverv, kommer derfor til at konkurrere med transportvirksomheder fra andre medlemsstater. Det kan af den grund med rimelighed konkluderes, at tildeling af støtte til anskaffelse af erhvervskøretøjer på grundlag af aftalen påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og forvrider eller risikerer at forvride konkurrencen mellem transportvirksomheder med hjemsted i Spanien og transportvirksomheder, der udfører transport i Spanien, men er hjemmehørende i andre medlemsstater ⁽⁶⁾. Under alle omstændigheder forvrider støtteordningen konkurrencen eller risikerer at gøre det, fordi den giver støttemodtagerne en privilegeret stilling i forhold til dem, der ikke er i stand til at udnytte dens fordele.
- (26) Den spanske regering har endvidere hævdet, at Fællesskabets de minimis-regel gælder for den pågældende ordning, og at den derfor ikke omfattes af artikel 87, stk. 1. Denne påstand bygger på den spanske regerings argument om, at ordningen ikke tager sigte på transportvirksomheder, men på fysiske personer og SMV fra alle sektorer.
- (27) De minimis-reglen går ud på, at nogle beløb, som stilles til rådighed af medlemsstaterne, på grund af deres ringe størrelse ikke anses for at forvride konkurrencen eller påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i nævneværdig grad, og de omfattes derfor ikke af artikel 87, stk. 1. De minimis-reglen undtager imidlertid udtrykkeligt transportsektoren fra sit anvendelsesområde, da denne sektor præges af et stort antal små virksomheder ⁽⁷⁾, og selv forholdsvis små beløb kan derfor påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽⁵⁾ Godstransport: Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder (EFT L 95 af 9.4.1992, s. 1) og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1).

Passagertransport: Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international befordring af passagerer med bus (EFT L 74 af 20.3.1992, s. 1) og Rådets forordning (EØF) nr. 12/98 af 11. december 1997 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring ad vej i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 4 af 8.1.1998, s. 10). Det bør nævnes, at den sidstnævnte forordning afløste Rådets forordning (EØF) nr. 2454/92, der blev ophævet af de Europæiske Fællesskabers Domstol ved dom af 1. juni 1994 i sagen C-388/92, Parlamentet mod Rådet (Sml. 1994 I, s. 2081). Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2454/92 var imidlertid gældende, indtil forordning (EF) nr. 12/98 trådte i kraft.

⁽⁶⁾ Ifølge de foreliggende statistiske oplysninger blev ca. 3 % af den samlede cabotage i EU i 1990-1995 udført i Spanien. Det kan således konkluderes, at transportvirksomheder med hjemsted i Spanien faktisk konkurrerer med transportvirksomheder, der er hjemmehørende andre steder. Se rapporten om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 3118/93 (KOM(98) 0047 endelig udg. af 4. februar 1998).

⁽⁷⁾ Det spanske transportmarkeds opsplittede struktur bekræftes af de statistiske oplysninger (EU Transport in figures, Statistical Pocketbook, European Commission/Eurostat 1998).

- (28) Som nævnt i det foregående (betragtning 23) mener Kommissionen, at ordningen rent faktisk tager sigte på virksomheder, der udfører transport enten for egen regning eller mod betaling. Den spanske regerings argument om, at de minimis-reglen gælder for den pågældende ordning, kan derfor ikke godtages.
- (29) Som Kommissionen konkluderede i sin beslutning 98/693/EF⁽⁸⁾ kan det imidlertid antages, at hvis støttemodtagere, der på lokalt eller regionalt plan udfører aktiviteter uden for transportsektoren, får støtte til anskaffelse af små erhvervskøretøjer (kategori D), der typisk benyttes til korte ture i det lokale miljø, vil denne støtte ikke påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. En sådan aktivitet anses kun for at påvirke den pågældende virksomheds lokale eller regionale marked. Desuden har udførelsen af sådanne aktiviteter for egen regning ikke nævneværdig indflydelse på transportmarkedet, da det ikke er nogen økonomisk bæredygtig løsning at overlade dem til et transportselskab.
- (30) I denne forbindelse hævder Spanien desuden, at heller ikke køretøjer i kategori C (med en tilladt totalvægt på under 6 tons eller over 6 tons, hvis nyttelasten er på højst 3,5 tons), bør være omfattet af artikel 87, da disse køretøjer kun får tilladelse efter de spanske regler.
- (31) At nogle køretøjer ifølge deres tilladelse kun kan benyttes til aktiviteter på lokalt plan, udelukker ikke risikoen for konkurrenceforvridning. Da adgangen til at udføre cabotage desuden er blevet liberaliseret, vil spanske virksomheder, der kun udfører deres aktiviteter på nationalt plan, komme til at konkurrere med transportvirksomheder, som ikke er hjemmehørende i Spanien, men driver cabotagevirksomhed i landet, og således påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Under disse omstændigheder finder Kommissionen det rimeligt, at den kun udelukker konkurrenceforvridning, hvis der er tale om transport, som udføres for egen regning på lokalt eller regionalt plan, typisk ved hjælp af køretøjer i kategori D. Kommissionen ser derfor ikke i denne sammenhæng nogen II grund til at afvige fra de konklusioner, den drog i beslutning 98/693/EF.
- (32) Følgelig mener Kommissionen, at støtten til selvstændige og SMV til anskaffelse af erhvervskøretøjer i henhold til aftalen — bortset fra anskaffelse af erhvervskøretøjer i kategori D, når den foretages af erhvervsdrivende, som udelukkende udfører aktiviteter for egen regning på lokalt eller regionalt plan — udgør statsstøtte i den betydning, der anvendes i traktatens artikel 87, stk. 1. Støtten er derfor i princippet uforenelig med fællesmarkedet, medmindre den kan anses for at være omfattet af en af de undtagelser, der er fastsat i traktaten eller den deraf afledte ret.

Artikel 87, stk. 3, litra c)

- (33) Ifølge traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Det er retspraksis, at støtten blandt andet skal være begrænset til de tilfælde, hvor den er nødvendig for at nå målsætninger, som markedskræfterne ikke kan opfylde af sig selv⁽⁹⁾. Desuden forlanger EF-traktatens artikel 6, når den læses sammen med artikel 3, litra g), at miljøbeskyttelseskrav skal indgå i Kommissionens konkurrencepolitik, herunder statsstøtte, med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling. Konkurrencepolitikken og miljøpolitikken udelukker derfor ikke hinanden, men bør supplere hinanden for at skabe en høj miljøbeskyttelsesgrad.

⁽⁸⁾ Se fodnote 3.

⁽⁹⁾ Domstolens dom af 17. september 1980: Sag C-730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671.

- (34) Den spanske regering hævder, at den pågældende ordning fremmer investering i nye erhvervskøretøjer med det formål at omstrukturere og modernisere vognparken uden at øge dens kapacitet. Hvis man går ud fra, at nye køretøjer teknologisk set er de ældre overlegne, når det gælder emissionsniveau og sikkerhed, vil foranstaltningerne medvirke både til at forbedre færdselssikkerheden og beskytte miljøet. Den pågældende støtteordning skulle derfor kunne fritages i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c).
- (35) Kommissionen indrømmer, at finansielle tilskyndelser kan bidrage til, at erhvervskøretøjer, hvis sikkerheds- og/eller miljømæssige standard teknisk set er lav, tages ud af drift. Selv om det til en vis grad kan indebære miljø- og/eller sikkerhedsmæssige fordele at udskifte ældre køretøjer med nye, bør det dog påpeges, at støtte til anskaffelse af køretøjer efter Kommissionens opfattelse kun kan komme ind under undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), ud fra miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn, hvis den er strengt begrænset til de ekstraomkostninger, som er nødvendige for at opfylde standarder, der ligger over dem, loven allerede forlanger, eller for at opfylde nye obligatoriske miljøstandarder eller miljøkrav⁽¹⁰⁾.
- (36) I det foreliggende tilfælde indeholder aftalen imidlertid ingen bestemmelser, der skal sikre, at miljøet eller færdselssikkerheden forbedres. Støtteordningen i aftalen indebærer tværtimod kun tilskud, der er proportionale med prisen på det nye køretøj, og skal derfor blot fremme udskiftningen af ældre erhvervskøretøjer uden hensyn til miljø- og/eller sikkerhedsmæssige målsætninger.
- (37) At støtten kun kan fås, hvis der købes et nyt køretøj med samme eller mindre lasteevne, betyder, at ordningen ikke vil føre til en forøgelse af den samlede kapacitet. Dog bør det påpeges, at støtte til anskaffelse af tonnager på et marked som landevejstransportsektoren, der i forvejen har overkapacitet, i princippet strider mod den fælles interesse, selv om formålet kun er at udskifte bestående tonnager.
- (38) Desuden kan støtte, hvis formål er at fritage en virksomhed for udgifter, den ellers under normale forretningsforhold skulle afholde til sin sædvanlige drift, ikke anses for at tjene den fælles interesse og omfattes derfor ikke af artikel 87, stk. 3, litra c)⁽¹¹⁾. Som tidligere nævnt (betragtning 24) mener Kommissionen, at formålet med støtten efter den pågældende ordning er at hjælpe fysiske personer og SMV ved at formindske deres normale forretningsudgifter.
- (39) På baggrund heraf finder Kommissionen, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), ikke kan benyttes på det foreliggende tilfælde. Desuden har de spanske myndigheder hverken påstået eller påvist, at støtten skulle kunne komme ind under andre undtagelsesbestemmelser i traktaten eller den afledte ret.
- (40) Kommissionen mener derfor, at støtten til fysiske personer og SMV til anskaffelse af erhvervskøretøjer — med undtagelse af finansieringen til anskaffelse af erhvervskøretøj er i kategori D, når de anskaffes af erhvervsdrivende, der udelukkende udfører aktiviteter for egen regning på lokalt eller regionalt plan (da der i så fald ikke er tale om støtte i den betydning, der anvendes i artikel 87) — er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 88, stk. 3

- (41) Ifølge traktatens artikel 88, stk. 3, skal Kommissionen underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Videre hedder det, at den pågældende medlemsstat ikke må gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før proceduren i artikel 88, stk. 2, har ført til en endelig beslutning.

⁽¹⁰⁾ Jf. Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3).

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslutning 98/128/EF af 30. juli 1997 (EFT L 66 af 6.3.1998, s. 18) og Domstolens dom af 8. juni 1995 i sag T-459/93, Siemens SA mod Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 1675.

- (42) Kommissionen blev underrettet om den foreliggende støtteordning samme dag, som den trådte i kraft, dvs. den 26. februar 1997. Kommissionen havde derfor ikke tilstrækkelig tid til at undersøge den pågældende foranstaltning. Det bør også bemærkes, at de spanske myndigheder i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, satte ordningen i kraft uden at afvente Kommissionens afgørelse.

V. KONKLUSION

- (43) Kommissionen finder derfor, at Spanien har indført støtteordningen i strid med artikel 88, stk. 3, og al støtte, som anses for uforenelig med fællesmarkedet og er udbetalt efter ordningen skal, i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88)⁽¹²⁾, tilbagebetales —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Finansiel støtte, som udbetales i henhold til samarbejdsaftalen af 26. februar 1997 til fysiske personer med skattepligt i Spanien og til SMV, der på lokalt eller regionalt plan udfører aktiviteter uden for transportsektoren, til anskaffelse af erhvervskøretøjer i aftalens kategori D, er ikke statsstøtte i den betydning, der anvendes i traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

Al anden støtte, som udbetales i henhold til samarbejdsaftalen af 26. februar 1997 til fysiske personer med skattepligt i Spanien og til SMV er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

Spanien bekræfter over for Kommissionen, at der ikke er blevet udbetalt støtte i henhold til den pågældende ordning efter dens udløb den 31. december 1997, og at støtteforanstaltningens anvendelse er ophørt.

Artikel 4

1. Spanien træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at få tilbagebetalt den støtte, som nævnes i artikel 2, og som modtagerne uretmæssigt har fået udbetalt.
2. Tilbagebetalingen iværksættes straks og sker efter den nationale lovgivnings procedurer, såfremt de tillader øjeblikkelig og effektiv udførelse af denne beslutning. Den tilbagebetalte støtte omfatter renter fra det tidspunkt, hvor den blev stillet til modtagernes rådighed, til det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen har fundet sted. Renten beregnes på grundlag af den referencesats, der benyttes ved beregning af subventionsækvivalenten for regional støtte.

Artikel 5

Spanien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger det har truffet for at efterkomme den.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

⁽¹²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 6. august 2001

om EF-tilskud til nødforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge i visse dele af Sydøsteuropa

(meddelt under nummer K(2001) 2470)

(EØS-relevant tekst)

(2001/606/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/12/EF ⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Mund- og klovesyge af type A, O og ASIA 1 er endemisk i Anatolien i Tyrkiet. Forekomsten af forskellige typer og undertyper mund- og klovesygevirus i Tyrkiet udgør en direkte fare for EF, især Grækenland, og for Bulgarien.
- (2) I forbindelse med udbrud af mund- og klovesyge type ASIA 1 i de vestlige dele af Anatolien forsynede Kommissionen Tyrkiet med vaccine i juli 2000 i henhold til beslutning 2000/494/EF ⁽³⁾. Efter vaccinationskampagnens afslutning blev der gennemført et veterinærkontrolbesøg sammen med Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret og Den Europæiske Kommission for Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge (EUFMD) under FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) i oktober 2000. Besøget resulterede i en række anbefalinger om forbedring af de EF-støttede vaccinationskampagner i tyrkisk Thrakien.
- (3) Den 29. juni 2001 anmeldte Tyrkiets ansvarlige myndigheder, ministeriet for landbrug og landdistrikter, officielt et udbrud af mund- og klovesyge type O1 i Tekirdagprovinsen i tyrkisk Thrakien tæt på grænsen til Grækenland.
- (4) Endvidere fastslog World Reference Laboratory (WRL) for Foot-and-Mouth Disease i Pirbright, Det Forenede Kongerige, ved en *in vitro*-test, at vaccinstammen O1-Manisa, som hidtil er blevet anvendt i Tyrkiet, giver begrænset krydsbeskyttelse mod nogle af de O1-isolater, der cirkulerer i Tyrkiet og er blevet karakteriseret af WRL. De samme test viste dog, at vaccinstammen O 1BFS, som indgår i EF-antigenberedskabslagrene, giver bedre krydsbeskyttelse.

- (5) Den epidemiologiske situation kræver omgående EF-bistand til Tyrkiet med gennemførelse af nødvaccination mod mund- og klovesyge af alle dyr af modtagelige arter i Thrakien. Kommissionen har modtaget en anmodning om en sådan bistand fra den ansvarlige myndighed i Tyrkiet. Det er også nødvendigt at være forberedt på nødvaccination i nabolandene, hvis den epidemiologiske situation skulle gøre det påkrævet.
- (6) I henhold til Kommissionens beslutning 2001/300/EF af 30. marts 2001 om EF's samarbejde med FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, navnlig om Europa-Kommissionens foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EUFMD) ⁽⁴⁾ er koordineringen af bekæmpelsen af mund- og klovesyge i tyrkisk Thrakien, herunder tilrettelæggelse og overvågning af vaccinationskampagner, et led i gennemførelsesaftalen.
- (7) Tyrkiets ansvarlige myndigheder er indforstået med omgående at gennemføre vaccination af modtagelige husdyr i tyrkisk Thrakien mod mund- og klovesygevirus af serotype O1, A og ASIA 1 som led i det tyrkiske program for bekæmpelse af mund- og klovesyge.
- (8) Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse bør bemyndiges til at træffe passende foranstaltninger gennem en brevveksling mellem Europa-Kommissionen og FAO om indkøb og forsyning af Tyrkiet med de nødvendige mængder trivalent vaccine, som er tilstrækkeligt effektiv over for de serotyper mund- og klovesygevirus, der for øjeblikket cirkulerer i Thrakien. Desuden tilrettelægger EUFMD en kontrol på stedet, som foretages af europæiske mund- og klovesygeeksperter for at sikre, at den leverede vaccine anvendes effektivt under hensyntagen til de foreliggende anbefalinger, som det tidligere besøg mundede ud i, og overvåger i samråd med eksperterne i EUFMD's forskningsgruppe de tyrkiske myndigheders tilrettelæggelse af en serologisk undersøgelse for at overvåge vaccinationskampagnen.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 3 af 6.1.2001, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 199 af 5.8.2000, s. 85.

⁽⁴⁾ EFT L 102 af 12.4.2001, s. 71.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I henhold til beslutning 2001/300/EF anvendes trustfond 911100/MTF/INT/003/EEC til følgende foranstaltninger:

- a) indkøb af 1 500 000 doser trivalent vaccine med hjælpestoffet AlOH_3 mod mund- og klovesygevirus type O1, A-Iran 96 og ASIA 1 med en styrke på 6 PD_{50}
- b) levering af 1 300 000 doser af den i litra a) nævnte vaccine til Pendik Institute i Tyrkiet til nødvaccination i tyrkisk Thrakien, dvs. i provinserne Edirne, Kirklareli, Tekirdag og de europæiske dele af provinserne Canakkale og Istanbul, i overensstemmelse med det vaccinationsprogram, som de ansvarlige tyrkiske myndigheder har forelagt Kommissionen
- c) oplagring i fabrikantens virksomhed af 200 000 doser af den i litra a) nævnte vaccine til nødvaccination, hvor og når den epidemiologiske situation gør det påkrævet
- d) en kontrol på stedet af vaccinationskampagnen foretaget af europæiske eksperter, og

e) de tyrkiske myndigheders tilrettelæggelse af en serologisk undersøgelse for at overvåge vaccinationskampagnen og tilvejebringe dokumentation for sygdomssituationen.

2. Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse bemyndiges til at indgå de nødvendige aftaler med Den Europæiske Kommission for Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge (EUFMD) under FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) med henblik på iværksættelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets beslutning 2001/382/EF af 14. maj 2001 om EF-tilskud til delvis dækning af udgifter til gennemførelse af forvaltningsforanstaltninger for stærkt vandrende fiskearter**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende EFT L 137 af 19. Maj 2001)

Side 26, artikel 2:

a) stk. 3:

i stedet for: »... senest den 1. april 2001 ...«,

læses: »... senest den 1. september 2001 ...«.

b) stk. 4:

i stedet for: »... senest den 1. maj 2001 ...«,

læses: »... senest den 1. oktober 2001 ...«.
